STAR WARS

JEDI APPRENTICE

EDIȚIE SPECIALĂ

Jude Watson

ADEPȚII

JUDE WATSON

STAR WARS

JEDI APPRENTICE

ADEPŢII

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Apprentice – The Followers
2002

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prinţesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

Cine sunt adepţii Sith? Dedicaţi studiului părţii întunecate a Forţei, ei trăiesc o existenţă subterană... dar ameninţarea lor este în creştere. Deşi nu au puterea unui Sith, sunt într-o căutare constantă a acesteia. Nimic – nici măcar Cavalerii Jedi – nu le vor sta în cale.

Doctorul Lundi este liderul adepţilor Sith. Pe măsură ce se apropie de găsirea unui Holocron Sith, ajunge faţă în faţă cu Qui-Gon Jinn şi cu ucenicul său Obi-Wan.

Zece ani mai târziu, când adepţii Sith reapar, Obi-Wan şi propriul său ucenic, Anakin Skywalker, trebuie să se bazeze pe Lundi pentru a-i ajuta. Dar trebuie să se teamă de el, nu să aibă încredere.

Sithul este în creştere. Jedii trebuie să-l oprească.

…cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Holograma pâlpâi şi figurile fantomatice ale lui Bant Eerin şi ale noului ei Maestru Jedi, Kit Fisto, apărură în camera hărţii din Templu. Qui-Gon Jinn studie cu atenţie imaginea lui Bant, privindu-i direct ochii argintii. Era bucuros să o vadă din nou pe sensibila Padawană Mon Calamari. Nu numai că era o bună prietenă a propriului său ucenic de optsprezece ani, Obi-Wan Kenobi, dar de la moartea Maestrei ei, Tahl, cu ani în urmă, Qui-Gon se simţea protector faţă de ea.

Bant şi Qui-Gon suferiseră amândoi când murise Tahl, şi încă mai simţeau pierderea. Qui-Gon ştia că Bant îşi continuase antrenamentul în ciuda durerii.

Dar tot nu pare a fi ea însăşi, gândi Qui-Gon.

Privind mai atent, Qui-Gon văzu din ochii lui Bant că ceva nu era în regulă. Nu era tristeţea profundă pe care se obişnuise să o vadă când Bant jelise în Templu, atunci când durerea era încă proaspătă. Era altceva. Lui Qui-Gon îi trebui o secundă ca să recunoască emoţia. Era frică. Lui Bant îi era frică. Întrebarea era: de ce?

— Bună ziua, Maestre Qui-Gon, Obi-Wan, salută Kit Fisto echipa, înclinându-se uşor, astfel încât o parte din şuviţele sale galben-verzui să cadă în faţă, în jurul umerilor. Am auzit multe despre voi de la Padawana mea. Mă bucur să am ocazia să vorbesc cu voi, deşi mă tem că ceea ce vom discuta nu va fi plăcut…

Qui-Gon şi Obi-Wan fuseseră convocaţi de Consiliu cu o zi înainte. Nimeni nu le spusese de ce trebuiau să se întâlnească cu Bant şi Kit Fisto. Din moment ce Kit Fisto îi contacta de pe

planeta Korriban, în mare parte pustie, Qui-Gon presupusese la început că sarcina va fi una de rutină. Avu nevoie doar de o singură privire la expresia lui Bant pentru a şti că nu va fi aşa.

Sithul. Qui-Gon auzise poveşti despre Sith încă de când era copil. Fiecare generaţie de iniţiaţi de la Templu cunoştea poveştile şi legendele Sith. Erau încântaţi să şi le povestească unii altora noaptea târziu, când ar fi trebuit să doarmă. Generaţia lui Qui-Gon nu făcuse excepţie. Deşi poveştile erau suficient de înspăimântătoare pentru a-l ţine treaz mai multe nopţi pe tânărul Qui-Gon, simţise întotdeauna că erau în mare parte inventate – mituri concepute pentru a speria şi nu pentru a informa. Chiar şi după ce studiase istoria Sith şi aflase că Ordinul Sith a existat şi că au fost puternici, Qui-Gon rămăsese sceptic.

Dar recenta sa conversaţie cu Maestrul Jedi Kit Fisto îl forţă pe Qui-Gon să-şi reexamineze convingerile despre Sith.

— Maestre, crezi că..., ezită Obi-Wan.

— Dacă pot să cred în Sith? termină Qui-Gon întrebarea ucenicului său înainte de a-i răspunde. În mod clar, raportul lui Kit Fisto îl făcuse şi pe Obi-Wan să-şi pună întrebări. Bineînţeles că da. Amândoi am studiat istoria lor suficient de mult pentru a şti că ameninţarea Sith a fost cândva foarte reală. Dar ştim, de asemenea, că au fost o cultură care nu a putut supravieţui. S-au sinucis cu mult timp în urmă. Întrebarea este dacă reprezintă sau nu o ameninţare actuală.

Acum Qui-Gon fu cel care ezită.

— Cum pot reprezenta o ameninţare dacă nu mai există? întrebă Obi-Wan.

— Pericolul nu stă în Sithul în sine, ci în învăţăturile lor şi în capacitatea acestor învăţături de a-i inspira pe alţii spre rău. Atâta timp cât învăţăturile Sith supravieţuiesc, există mereu o potenţială ameninţare.

— Şi dacă cineva răspândeşte aceste învăţături..., se opri Obi-Wan.

Qui-Gon ştia că trebuia să se gândească la ceea ce găsiseră Kit Fisto şi Bant pe Korriban. Cum ar putea uita privirea de teroare de pe faţa lui Bant când descrisese ororile pe care ea şi Maestrul ei le văzuseră în vale? Sau ochii întunecaţi ai lui Kit Fisto în timp ce le povestea despre locuinţa pe care o găsiseră... şi conţinutul ei înfiorător? În interiorul barăcii rudimentare se

aflau tomuri de cunoştinţe Sith şi modele de arme Sith antice. Se părea că cineva compilase toate informaţiile despre Sith, atât cele adevărate cât şi cele mitice. Iar pe un perete era mâzgălit un desen rudimentar al unui Holocron Sith, alături de un mesaj scris în codul Sith. *Locaţie cunoscută. Urmaţi liderul.*

Un simplu Holocron nu era neapărat periculos. Dispozitivele din cristal de stocare a informaţiilor erau folosite chiar şi de către Jedi. De mărimea unei palme şi uşor de transportat, Holocronii erau o modalitate excelentă de a stoca cantităţi mari de cunoştinţe. Dar Holocronii Jedi pe care îi văzuse Qui-Gon erau pătraţi. Desenul Holocronului de pe Korriban era în formă de piramidă, un model tipic pentru Sith. Iar cunoştinţele conţinute într-un Holocron Sith erau infinit mai periculoase. Se concentrau pe puterea întunecată şi pe modul de a o obţine, folosi şi manipula.

Dacă exista unul şi dacă ajungea în mâini greşite, Holocronul Sith ar fi putut fi mai mult decât mortal.

— Avem cunoştinţă despre mai multe secte Sith care operează în galaxie. Le raportă arhivara Jedi Jocasta Nu. Îi monitorizăm, dar până acum nu ne-au dat niciodată motive de alarmă. Nu au câştigat niciodată adepţi puternici, iar activităţile lor nu sunt diferite de cele ale altor grupuri criminale mai mici. Întotdeauna au fost mai mult o pacoste decât o ameninţare.

Deşi îi luase ceva timp să se obişnuiască să lucreze cu ea, Jocasta Nu începuse să se ataşeze de Qui-Gon. În general, nu-i plăcea să folosească canalele obişnuite pentru a obţine informaţii. Dar ajunsese să aprecieze modul direct al Jocastei. Niciodată nu eşua în a-i furniza lui Qui-Gon informaţiile de care avea nevoie.

— În ultima vreme a crescut activitatea la una dintre instituţiile de învăţământ superior de aici, de pe Coruscant, spuse Jocasta. Potrivit surselor noastre, acest lucru se datorează unui profesor pe nume Murk Lundi.

Afişă pe un ecran o imagine a profesorului din rasa Quermian. Nu era prima dată când Qui-Gon auzea de profesorul Lundi. Fiind un istoric faimos al galaxiei, Lundi era popular printre studenţi şi admirat de colegii săi. Qui-Gon îl auzise chiar fiind catalogat drept unul dintre cei mai buni istorici ai epocii. Dar nu înţelegea ce legătură avea Lundi cu locuinţa găsită pe Korriban.

— În ultimii ani, Lundi şi-a focusat atenţia, explică Jocasta. Acum, toate cercetările şi prelegerile sale se învârt în jurul părţii întunecate a Forţei. Pe măsură ce atenţia sa s-a restrâns, numărul studenţilor săi a crescut.

Jocasta împinse mai multe texte de-ale elevilor spre Qui-Gon şi Obi-Wan. Existau afişe pentru mitinguri Sith şi benzi desenate de mână care prezentau lupte Sith.

— Cursurile sale sunt printre cele mai populare din campus. Textele sale sunt atât de căutate încât sunt greu de obţinut de către studenţi. Făcu o pauză pentru un moment. Dar printre obiectele găsite pe Korriban se aflau câteva dintre ele.

Deci asta e, gândi Qui-Gon. Consiliul crede că unul dintre adepţii Doctorului Lundi adună informaţiile găsite pe Korriban.

Qui-Gon îşi ridică privirea şi îl văzu pe Obi-Wan privindu-l deja cu ochi, cu înţeles. Niciunul dintre ei nu trebuia să mai spună vreun cuvânt – următoarea lor mişcare era clară. Era timpul pentru un curs intensiv despre Sith.

Capitolul 2

Obi-Wan îşi croi drum prin mulţimea de elevi şi se îndreptă spre spatele sălii, fără să se îngrijoreze că va fi văzut. Nu-i era greu să se piardă în mulţime.

Elevii de pe Coruscant erau atât de variaţi încât ar fi trebuit să fie cuprins de flăcări ca să îl bage cineva în seamă. În plus, Obi-Wan şi Maestrul său erau singurii care nu se împingeau cu disperare înainte, încercând să obţină o vorbă cu profesorul Lundi înainte de începerea orei.

De la locul său de lângă perete, Obi-Wan putu distinge doar capul profesorului Quermian care se legăna uşor pe gâtul său lung, în mijlocul mulţimii. În afară de anii săi înaintaţi şi de micul aparat negru care îi acoperea unul dintre ochi, Murk Lundi semăna foarte mult cu Maestrul Jedi Yarael Poof. Erau din aceeaşi specie şi aveau aceeaşi prezenţă impunătoare. Dar era ceva foarte diferit la Doctorul Lundi, ceva înfricoşător pe care Obi-Wan nu-l putea identifica.

De cealaltă parte a încăperii, Qui-Gon îl privea şi el pe profesor, cu ochii îngustaţi şi concentraţi. Observase ceva? În vacarm, Obi-Wan se gândi să-l contacteze pe Qui-Gon prin comunicator pentru a-l întreba ce gândeşte. Dar în acel moment, Doctorul Lundi ridică câteva dintre braţele sale, semnalând că ora urma să înceapă.

Mai repede decât şi-ar fi putut imagina Obi-Wan, mulţimea de studenţi îşi găsi locuri şi în sală se făcu linişte. Sala de curs era imensă, însă erau ocupate toate scaunele. Fiecare loc de stat în picioare, de sprijinit sau de şezut era ocupat de un student, iar cel puţin o duzină de camere plutitoare înregistrau fiecare cuvânt al profesorului, pentru studenţii care nu încăpeau în sală.

Obi-Wan scană mulţimea. Nu numai că prezenţa era impresionantă, dar fiecare student era deosebit de atent. După o jumătate de oră, rămăseseră cu ochii fixaţi în faţă – nu dădeau niciun semn că ar fi fost deranjaţi sau că s-ar fi simţit obosiţi. Obi-Wan sperase să observe câţiva studenţi care păreau neobişnuit de atraşi sau care să iasă în evidenţă într-un fel sau

altul. După cum se dovedi, el era cel care se remarca pentru că se uita în jur, în timp ce vorbea profesorul.

În partea din faţă a sălii, Doctorul Lundi se plimba prin spaţiul îngust care nu fusese ocupat de studenţi. Făcând paşi mici pe picioarele sale lungi, corpul său părea să plutească în timp ce vorbea. Din când în când făcea câte o pauză, bucurându-se în mod clar de poziţia sa şi de capacitatea de a face mulţimea să-şi ţină respiraţia în aşteptarea fiecărui gând al său.

Murk Lundi nu semăna deloc cu profesorii pe care Obi-Wan îi avusese la Templu. Instructorii lui Obi-Wan erau ca nişte parteneri de învăţare, ghizi care doreau să-l ajute să descopere lucruri pentru el însuşi şi nu doar să-şi impună propriile opinii. Obi-Wan nu aprecia stilul de învăţare pe care îl vedea astăzi.

Cu toate astea, cu cât îl asculta mai mult pe Doctorul Lundi, cu atât mai mult dorea să audă. În curând, şi el abia aştepta următorul cuvânt al profesorului.

— Nicio fiinţă în afară de Sith înşişi nu a văzut vreodată un Holocron Sith. Există zvonuri. Da. Există, de asemenea, desene, legende şi mituri. Cu toate acestea, majoritatea istoricilor cred că Sithul era atât de protector faţă de cunoştinţele sale încât le distrugea el însuşi înainte să le lase să cadă în mâinile celor nedemni. La urma urmei, vorbim despre fiinţe care şi-au ucis Maeştrii după ce au învăţat tot ce au putut de la ei. Lundi făcu o pauză şi îşi privi elevii cu un zâmbet şiret. Ar trebui să am emoţii în legătură cu ziua absolvirii?

Apoi continuă.

— Unii cercetători susţin că Sithul nu folosea deloc Holocroni, că nu ar fi fost atât de nebuni încât să stocheze atâta putere într-un cristal pe care să-l poată ţine în mână. Profesorul făcu o pauză, privind una dintre palmele sale întinse. Mai multă putere decât a cunoscut această galaxie de foarte, foarte mult timp. Cu toate astea, dacă există un lucru pe care l-am învăţat din studiul istoriei, de-a lungul vieţii, este următorul: Fiecare mit se bazează pe o mică sământă de adevăr. Trebuie să sapi adânc pentru a o găsi. Dar este acolo, sub suprafaţă, aşteptând să fie descoperită.

Obi-Wan nu era sigur cât timp trecuse până când se forţă să închidă ochii şi să-şi readucă mintea la ceea ce avea de făcut. Murk Lundi îi făcea Sithul mai real decât orice poveste cu

fantome, dar nu de asta se afla Obi-Wan aici. Trebuia să rămână concentrat. Dar cedând, chiar şi pentru o scurtă perioadă de timp, Obi-Wan înţelese influenţa lui Murk Lundi asupra elevilor săi. Subiectul fascinant al Doctorului Lundi era făcut şi mai fascinant de propria inteligenţă şi carismă.

Puterea lui Lundi asupra studenţilor era impresionantă. Şi, mai mult decât atât, era periculoasă. Elevii lui Lundi păreau să creadă orice spunea profesorul lor, fără să pună întrebări, iar modul în care el le vorbea despre partea întunecată o făcea să pară atrăgătoare. Ar putea fi inspiraţi să o aprofundeze prea mult?

Obi-Wan se concentră încă o dată asupra studenţilor. Trebuia să fie unul dintre ei, sau cineva ca ei, cel care adunase cunoştinţele Sith pe Korriban.

Un mic grup din primul rând captă atenţia lui Obi-Wan. Cei patru studenţi stăteau în faţă şi în centru, aplecându-se în faţă ori de câte ori vorbea profesorul.

Primul, un umanoid cu părul negru, aproba din cap la finalul fiecărei declaraţii a lui Lundi. Lângă el, un băiat roşcat era atât de captivat încât îşi ţinea mâinile chiar deasupra biroului ca şi cum ar fi fost pe punctul de a şi le împreuna în poală, dar îngheţase în mijlocul gestului atunci când începuse să vorbească profesorul. Cel de-al treilea băiat transcria fiecare cuvânt pe un datapad, în ciuda faptului că avea propria sa cameră plutitoare care înregistra întreaga prelegere. Ultima, era o fată care se agăţa protectoare de o haină şi o geantă cu documente despre care Obi-Wan presupuse că aparţineau Doctorului Lundi.

Dintr-o dată, o lumină galbenă se aprinse deasupra biroului băiatului brunet din primul rând. Obi-Wan îşi dădu repede seama că lumina îl avertiza pe profesor că un student dorea să pună o întrebare. Doctorul Lundi se opri la mijlocul frazei. Capul i se roti pe gâtul său lung, iar Obi-Wan surprinse o strălucire furioasă în ochiul descoperit al Quermianului. Dar furia dispăru când profesorul văzu cine îndrăznise să-l întrerupă. Băiatul umanoid era, în mod evident, unul dintre favoriţi.

Doctorul Lundi îi spuse chiar pe nume.

— Da, Norval? întrebăt el.

Norval se ridică în picioare.

— Vă rog să iertaţi întreruperea, domnule profesor. Vreau doar să ştiu dacă este adevărat că Sithul era mai puternic decât

un Jedii.

Doctorul Lundi râse uşor, ca şi cum întrebarea lui Norval ar fi fost copilăroasă.

— Bineînţeles, spuse el. Puterea şi răzbunarea sunt motive mult mai puternice decât ar putea fi vreodată pacea. Sithul ar fi putut controla cu uşurinţă întreaga galaxie dacă nu ar fi făcut o singură greşeală...

Doctorul Lundi fu întrerupt de un semnal sonor care anunţa sfârşitul orei.

Studenţii rămaseră tăcuţi pe scaunele lor, sperând că profesorul îşi va termina gândul. Dar Doctorul Lundi îşi luase deja haina şi geanta de la fata din primul rând.

— Săptămâna viitoare nu va fi niciun curs, anunţă profesorul.

Clasa gemu. Lundi zâmbi la dezamăgirea lor.

— Îmi iau un mic concediu sabatic.

Luminile galbene se aprinseră deasupra birourilor din întreaga încăpere.

— Când mă întorc, s-ar putea să am informaţii interesante pe care să vi le împărtăşesc. Doctorul Lundi zâmbi misterios. Până atunci, asistenta mea, Dedra, va răspunde la toate întrebările de după ore.

Fata care ţinea lucrurile profesorului se afla în faţa sălii. Obi-Wan se gândi că părea copleşită, în timp ce Doctorul Lundi ieşea lin din sala de curs, urmat de Norval şi de băiatul roşcat, pe care Norval îl numise Omal.

Obi-Wan observă că băiatul roşcat avea ochii strălucitori, cu privirea ascuţită. Era în mod clar entuziasmat şi vorbea animat cu Norval despre curs.

Obi-Wan şi Qui-Gon schimbară o privire înainte să se îndrepte şi ei spre uşă şi să se strecoare pe hol. Se părea că îşi vor lua şi ei un mic concediu sabatic.

Capitolul 3

Qui-Gon ar fi vrut să rămână şi să vorbească cu studenţii din clasa Doctorului Lundi, dar anunţul surpriză al profesorului schimbă totul. Lundi punea ceva la cale, iar cel mai important lucru era să afle despre ce era vorba şi unde se ducea.

Quermianul se mişca surprinzător de repede pentru cineva de vârsta lui, dar Jedii ţineau uşor pasul cu el. Qui-Gon îl urmă pe Lundi până la un terminal şi îl privi cum urcă la bordul unei nave de dimensiuni medii. Neştiind încotro se îndrepta transportorul, Jedii nu avură de ales decât să îl urmeze la bord. Odată ce intrară în vehicul, deveni clar că nava era un charter privat, fără pretenţii. În cala principală fuseseră amenajate rânduri înghesuite de scaune, ocupate aproape până la refuz. Atât scaunele, cât şi pasagerii arătau de parcă ar fi avut parte de zile mai bune.

— Mergeţi la Lisal? mârâi o voce dintr-un colţ întunecat de lângă intrare.

— Da, răspunse repede Qui-Gon.

Destinaţia navei îi părea cunoscută.

— Biletele? întrebă vocea.

— Două, vă rog, răspunse Qui-Gon.

— E prea târziu să le cumpăraţi acum. Căpitanul arţăgos ieşi din umbră pentru a le dezvălui Jediştilor respiraţia sa urât mirositoare şi dinţii stricaţi. Dacă nu aveţi, va trebui să plătiţi dublu.

— Vom fi bucuroşi să plătim taxa obişnuită, răspunse Qui-Gon, privind calm în ochii mici şi rotunzi ai pilotului.

— Două la preţul normal, atunci, spuse căpitanul. Băgă mâna în buzunarul de la vestă şi scoase două taloane murdare. Va trebui să staţi în spate.

Obi-Wan îi înmână căpitanului câteva credite în timp ce Qui-Gon îl căuta prin mulţime pe Murk Lundi. Acesta nu stătea cu restul pasagerilor. Dar cu atâţia ochi care-i priveau, Jedii nu îndrăzniră să-l caute în restul navei. Cel puţin nu încă.

Obi-Wan şi Qui-Gon se înghesuiră în rândul din spate şi se aşezară. În timp ce se aşeza pe scaun, genunchii lui Qui-Gon se

lipiră în mod comic de rândul din faţa lui. Nu era nici pe departe suficient loc pentru a primi statura mare al Jediului.

Câţiva dintre pasagerii amestecaţi din faţă se întoarseră să se uite fix la ei.

Ăsta nu e un grup obişnuit de turişti, observă Qui-Gon. Pasagerii din charter păreau mai supăraţi decât majoritatea călătorilor care vizitau Coruscantul. Jocasta Nu îi avertizase că oricine ar fi putut fi membru al sectelor Sith şi că le va fi greu să-i identifice în mulţime. Brusc, Qui-Gon se întrebă dacă nu cumva nimeriseră în mijlocul unei secte. De ce îi sunase Lisal atât de familiar?

Căpitanul se strădui să închidă uşile navei. După ce apăsă şi apoi lovi mai multe butoane, smulse panoul de control şi începu să tragă de firele scânteietoare din interior.

— Sper ca motorul să fie în stare mai bună, observă Obi-Wan, câştigând alte câteva priviri dure aruncate Jedilor.

Qui-Gon îşi dori să fi avut ceva mai mult timp pentru a reflecta asupra modului în care se desfăşura această misiune şi în ce anume se băgau, el şi ucenicul său. Totul se întâmpla prea repede. În această dimineaţă, fuseseră rugaţi să supravegheze un profesor influent, iar acum plecau, brusc, în afara planetei.

În adâncul minţii sale, Qui-Gon avea un sentiment ciudat că acea călătorie nu era ceea ce părea a fi. Deodată, fu cuprins de o presimţire. Ar fi putut fi cu uşurinţă o capcană. Qui-Gon se ridică. Poate că mai era încă timp să coboare de pe navă. Dar înainte să se poată hotărî ce să facă, înjurăturile căpitanului se transformară în strigăte furioase. Cineva strigă numele Doctorului Lundi şi se luptă să treacă prin uşa parţial închisă. Lui Qui-Gon îi trebui doar o clipă pentru a-l recunoaşte pe tânărul care încerca să urce la bord. Era Norval, studentul brunet din primul rând.

Căpitanul făcu tot posibilul să-l împingă pe intrus înapoi pe uşa întredeschisă. Mai mulţi pasageri se înghesuiră în jurul lui. Nu era clar dacă încercau să-l ajute pe Norval să intre sau să-l ajute pe căpitan să-l scoată cu forţa. Apoi, într-o ploaie de scântei de la panoul de control, uşile se deschiseră brusc. Norval şi mai mulţi pasageri căzură grămadă pe podea.

— O să plăteşti triplu! urlă căpitanul, arătând spre Norval şi împroşcându-l cu salivă pe el şi pe alţi câţiva pasageri.

— Nu va rămâne, spuse o voce moale şi familiară din

spatele căpitanului.

Era profesorul. În haosul acela, Qui-Gon nici nu-l văzuse apărând.

— Vă rog, luaţi-mă cu dumneavoastră, îl imploră Norval. Se agăţă de marginea robei Doctorului Lundi. Aveţi nevoie de mine, gemu el. Nimeni nu vă cunoaşte textele mai bine ca mine. Am studiat fiecare cuvânt. Trebuie să-mi arătaţi cum să folosesc...

— Gărzi, răbufni Lundi. Gărzi, scoateţi-l imediat din navă pe acest băiat.

Doi gardieni enormi din hangar apărură pe pasarelă şi îl ridicară pe Norval în picioare.

— Sunteţi prea bătrân ca să îl folosiţi singur! continuă Norval să ţipe în timp ce îl trăgeau afară din navă şi îl coborau pe rampă. Aveţi nevoie de mine!

Murk Lundi nu se mişcă. Chiar şi după ce dispărură rugăminţile lui Norval şi căpitanul reuşi să sigileze uşa, rămase în continuare holbându-se la trapa din duroţel. Qui-Gon profită de ocazie pentru a-şi părăsi locul. Se strecură printre pasagerii tulburaţi, trăgându-l pe Obi-Wan cu el.

Nu vor părăsi nava. Misiunea era mai importantă decât crezuse iniţial.

Se părea că exista un Holocron Sith şi că Murk Lundi se ducea după el.

Capitolul 4

Obi-Wan încercă uşa, deşi nu se aştepta să se deschidă – niciuna dintre celelalte uşi de pe coridor nu se deschisese. Aşa că fu surprins când aceasta alunecă uşor în perete. Mirosul stătut care se ridică din încăpere îi confirmă faptul că, deşi uşa era descuiată, nu mai fusese deschisă de ceva timp. Camera mucegăită ar fi fost perfectă. După ce îi făcu semn Maestrului său, Obi-Wan intră înăuntru pentru a se uita în jur. Se părea că găsise o spălătorie abandonată. Mormanele de uniforme erau împrăştiate pe jos şi apă stătută umplea două bazine mari.

Qui-Gon strâmbă din nas când intră.

— Bună treabă, Obi-Wan, spuse el încet, în timp ce închidea uşa. Nu ne va căuta nimeni aici.

Scoţându-şi comunicatorul de la centură, Maestrul Jedi contactă Templul.

— Dreptate să-l urmezi, tu ai avut, spuse Yoda după ce auzi raportul lui Qui-Gon. Să găsim primii Holocronul, noi trebuie.

Iar Lundi este singurul nostru indiciu pentru a-l găsi, gândi Obi-Wan.

Bant şi Kit Fisto nu putură să le dea nicio idee despre locul unde ar fi putut fi localizat Holocronul. Cea mai bună opţiune era să-l urmărească pe Lundi – astfel încât să poată lua Holocronul de la el dacă îl găsea.

Qui-Gon îşi încheie transmisia. Obi-Wan îşi dădu seama că şi el simţea la fel. Dacă nu ştiau unde se duc, ar fi fost aproape imposibil să ajungă primii la Holocron.

— Avem nevoie de mai multe informaţii, murmură Qui-Gon, reactivându-şi comunicatorul.

O clipă mai târziu, vocea Jocastei Nu răsună în camera mică.

— Au existat zvonuri despre existenţa unor Holocroni Sith în mai multe locuri din galaxie. Lisal, Korriban, Kodai, Doli. Cele mai multe dintre afirmaţii au fost investigate de echipele Jedi, dar nu s-a găsit niciodată nimic.

— Mulţumesc, Jocasta, spuse Qui-Gon. Ca de obicei, ai fost

de ajutor.

— Sunt mereu aici pentru a vă ajuta cu informaţii. Nu ezitaţi să mă contactaţi dacă mai aveţi nevoie de ceva, răspunse Jocasta.

— Bineînţeles. Qui-Gon închise şi se întoarse spre Padawanul său. Lundi trebuie să fie în căutarea Holocronului Lisal, spuse el.

E prea uşor, gândi Obi-Wan.

— Trebuie să ştim mai multe. Mă duc să-l găsesc pe Lundi, spuse Padawanul.

Se dezbrăcă de tunica pe care o purtase pentru a se amesteca printre studenţi.

— Răbdare, Obi-Wan, îl mustră Qui-Gon încet. Va fi nevoie de timp pentru ca lucrurile să se desfăşoare.

Obi-Wan ştia că Maestrul său avea dreptate. Dar se aduna frustrarea în el. Lovi cu piciorul în grămada de uniforme de pe jos până când văzu una care arăta cam de mărimea lui. După ce o ţinu pe lângă umeri, o trase pe el. I se potrivea destul de bine.

— Nu vom descoperi nimic în seara asta, spuse Qui-Gon. Trebuie să-i dăm timp lui Lundi să se relaxeze, să-şi lase garda jos. Lisal este la două zile distanţă. Avem timp.

Qui-Gon se culcă pe una dintre grămezile de rufe mai curate şi se pregăti să doarmă. Obi-Wan oftă şi făcu la fel. Bănuia că Qui-Gon avea dreptate. Dar pentru el, aşteptarea era adesea cea mai grea parte a unei misiuni. Îl făcea să fie neliniştit. Iar când era neliniştit nu putea dormi uşor.

Obi-Wan se trezi brusc. Ceva nu era în regulă. Ridicându-se repede, se întinse în Forţă pentru a încerca să găsească sursa pericolului pe care îl simţea. Când fu sigur că nu era nimeni în spălătorie în afară de el şi de Maestrul lui, îşi luă mâna de pe mânerul sabiei. Lângă el, Qui-Gon respira constant, fie dormind, fie adâncit în meditaţie. Ceea ce-l tulburase pe Obi-Wan nu părea să-l tulbure pe Maestrul său.

Obi-Wan se întinse pe spate şi închise ochii pentru a încerca să recupereze o imagine a ceea ce îl speriase. Să fi fost un vis? O prezenţă? Doar un sentiment?

Holocronii cu formă de piramidă îi pluteau în minte. Cu siguranţă că era tulburător să se gândească la faptul că astfel de capsule puternice se aflau prin galaxie. Dar nu credea că asta fusese ceea ce îl trezise.

Holocronii dispărură şi apăru o altă imagine. O siluetă. Obi-Wan îşi lăsă frica să crească odată cu imaginea. Apoi se relaxă şi lăsă frica să dispară, concentrându-se asupra siluetei. Dar oricât de mult încercă, nu putu să vadă vreo faţă. Chipul rămase în umbră şi un sentiment deveni clar – sentimentul că cineva îi descoperise. Când Obi-Wan ieşi din meditaţie, văzu că Qui-Gon era treaz şi că ştia de agitaţia lui.

— Este un avertisment, spuse Qui-Gon după ce Obi-Wan îi povesti totul. Trebuie să procedăm cu precauţie sporită şi să aflăm încotro ne îndreptăm. Repede.

* * *

Obi-Wan începu să râdă când Qui-Gon apăru pe coridor purtând o uniformă de mecanic. Pantalonii se opreau aproape de carâmbul cizmelor, iar mânecile îi erau suflecate în efortul de a masca faptul că erau cu cel puţin zece centimetri mai scurte. Dar Obi-Wan trebui să recunoască faptul că nimeni nu l-ar fi recunoscut pe Qui-Gon drept Maestru Jedi.

— Nici tu nu arăţi mai bine, îl mustră Qui-Gon pe ucenicul său.

Obi-Wan ştia că era adevărat. Purtând uniforma murdară pe care o scosese din grămadă cu o seară înainte, mirosea chiar ca un mecanic năclăit.

— Cred că Lundi trebuie să se fi aranjat într-o cameră privată. Să ne despărţim şi să cercetăm nava. Trebuie să-l găsim, pe el sau camera lui, zise Qui-Gon, trecând la treabă. Nu-l lăsa pe căpitan să te vadă.

Obi-Wan aprobă din cap şi se îndepărtă în linişte pe coridor, în partea opusă lui Qui-Gon. Încercă uşile şi se întinse cu simţurile. Lundi avea o prezenţă atât de puternică încât Obi-Wan nu credea că va fi greu de găsit. După câteva minute, văzu uşile deschise care duceau către puntea de comandă a navei.

Lipindu-se de peretele coridorului, se opri şi ascultă. Căpitanul era la manşă, bineînţeles. Dar mai era şi altcineva acolo. Lui Obi-Wan îi trebui doar o clipă ca să-şi dea seama că era chiar Lundi. Dar ce căuta el la comenzile navei?

Uitându-se în jur, Obi-Wan zări imediat o scară de întreţinere. Ducea la o pasarelă care se întindea peste punte şi spre câteva panouri de acces la hipermotor. Dacă se trăgea pe

burtă, iar căpitanul şi Lundi nu-şi ridicau privirea, se putea apropia suficient de mult pentru a auzi ce spuneau. Obi-Wan urcă pe scară.

— Se pare că nu mă înţelegi, căpitane, spuse Lundi cu o voce joasă şi ameninţătoare. Nu îţi cer să opreşti pe Nolar. Îţi spun să o faci.

— Şi se pare că tu nu înţelegeţi că nava asta nu merge la Nolar. Merge spre Lisal! urlă căpitanul.

Trânti un pumn cărnos peste comenzi, făcând să zboare o bucată mică din ele.

— Dar eu nu am nevoie să merg la Lisal, spuse Lundi, ţinându-se tare.

Obi-Wan înaintă mai mult pe pasarelă până când ajunse aproape direct deasupra lui Lundi şi a căpitanului. Capul lui Lundi se mişca încet înainte şi înapoi în timp ce umbla la ceva de sub robă. Căpitanul urmărea cu privirea capul mic al Quermianului.

— Nu-ţi mai spun decât o singură dată, zise Lundi, cu capul încă legănându-se. Echipamentul de care am nevoie se află pe Nolar. Vei opri pe Nolar. Voi face să merite toată această călătorie.

Cu un mare efort, căpitanul îşi îndepărtă privirea de la faţa Quermianului şi o coborî spre faldurile robei profesorului. Obi-Wan abia putu vedea ceva strălucind în mâinile lui Lundi – ar fi putut avea ceva foarte valoros. Orice ar fi fost, păru să îl facă pe căpitan să se răzgândească.

— O să mă opresc, dar nu aştept, scuipă în cele din urmă căpitanul.

— N-o să regreţi, mârâi Lundi înapoi.

Capitolul 5

Nava ateriză pe Nolar în mai puţin de o oră. Obi-Wan abia avu timp să-şi găsească Maestrul şi să-l informeze despre ceea ce auzise pe punte.

După ce Lundi debarcă rapid de pe Nolar, Obi-Wan şi Qui-Gon trecură şi ei pe lângă căpitanul nedumerit. Jedii îl urmară pe profesor în timp ce se îndrepta spre un mic hangar alăturat. Înăuntru era o navă mai mică, iar Lundi vorbi puţin cu pilotul ei înainte să părăsească hangarul.

— Se pare că tocmai şi-a rezervat loc pentru o altă călătorie, spuse Obi-Wan gânditor, în timp ce Jedii îl urmau pe Lundi prin oraş. Aveam impresia că Nolar era destinaţia lui finală. Unde crezi că se duce?

Qui-Gon lăsă să-i iasă o respiraţie lentă.

— Vom vedea în curând.

Capitala Nolari era plină de viaţă. Exista un trafic aerian şi pietonal foarte intens. Oraşul era populat de fiinţe din mai multe părţi ale galaxiei.

Obi-Wan încercă să rămână aproape de Maestrul său, care înainta cu hotărâre. Nu le era greu să îl urmărescă pe Murk Lundi. Gâtul său lung, braţele sale multiple şi capul mic îl făceau o ţintă vizuală uşoară, chiar şi într-o metropolă dens populată ca Nolari. Dar nu trecu mult timp până când un sentiment de nelinişte îl cuprinse pe Obi-Wan. Simţi că îi urmărea cineva sau ceva. Dar ce, sau cine?

Fără să încetinească, Qui-Gon se întoarse spre ucenicul său.

— Rămâi aproape de mine, spuse el liniştit. Cred că suntem urmăriţi.

— Şi eu simt o prezenţă, Maestre, răspunse Obi-Wan. Dar nu simt cine ar putea fi.

Qui-Gon începu să se mişte mai repede prin mulţime. Obi-Wan era obişnuit cu paşii lungi şi puternici ai Maestrului său, dar îi fu greu să se mişte discret. În ciuda populaţiei variate, uniformele lor urât mirositoare, de mecanici, păreau să iasă în evidenţă.

Privind fugitiv peste umăr, Obi-Wan îl zări brusc pe urmăritorul lor – o siluetă umanoidă purtând o pelerină lungă şi o cască.

— Îl văd, Maestre, zise Obi-Wan încet. La vreo patruzeci de paşi în spatele nostru, la dreapta.

Qui-Gon aprobă din cap, sec.

— Va trebui să ne despărţim, spuse el. Eu îl voi urma pe Murk. Tu ar trebui să-l îndepărtezi pe noul nostru prieten de mine, apoi să te întorci să vezi cine este.

Obi-Wan aprobă din cap. Se uită peste umăr pentru a doua oară. Până când îşi aruncă din nou privirea înainte, Qui-Gon dispăruse în mulţime. Obi-Wan făcu un viraj brusc la stânga. Folosindu-şi vederea periferică, îl văzu pe urmăritor oprindu-se pentru o clipă, ca şi cum n-ar fi fost sigur încotro s-o ia. O clipă mai târziu, continuă să-l urmeze pe Obi-Wan. Uşurat, tânărul merse înainte. Traversă în zigzag o piaţă aglomerată, abia oprindu-se să se uite la fructele şi legumele delicioase vândute la diverse standuri. Mai mulţi vânzători îl strigară, într-o încercare agresivă de a-şi vinde alimentele. Stomacul lui Obi-Wan mârâi. Din păcate, nu avea timp pentru o gustare.

În partea cealaltă a pieţei deschise, Obi-Wan se ascunse în spatele unei stive de lăzi. Urmăritorul trecu repede pe lângă el, dar până când Obi-Wan ieşi din ascunzătoare, acesta dispăruse din nou. Scrutând rapid mulţimea, Obi-Wan merse mai departe. Dar nu reuşi să găsească o siluetă singuratică cu cască, care să se plimbe pe străzi. Obi-Wan începu să se îngrijoreze că nu-şi îndeplinise misiunea, când, deodată, zări în faţă o fluturare de ţesătură gri. Grăbindu-se înainte, văzu silueta dispărând după un colţ.

Pare cu siguranţă umanoid, gândi Obi-Wan. Dar este bărbat sau femeie?

Obi-Wan trecu repede de colţ şi aproape că se ciocni cu un grup de personaje cu aspect sordid. Deranjaţi de intruziune, doi dintre membrii grupului se holbară la Jedi. Un al treilea scoase un blaster şi îl îndreptă spre pieptul lui Obi-Wan.

— Ai greşit drumul, mârâi el.

Braţul îi era puternic bandajat mai sus de încheietura mâinii, dar blasterul greu nu se clintea în mâna lui. Obi-Wan îşi ţinea ochii pe faţa bărbatului în timp ce-şi scotea sabia de la centură. Fusese la prelegerea Doctorului Lundi de pe Coruscant?

Sau pe navă? Tânărul Jedi fusese destul de sigur că el şi Qui-Gon fuseseră singurii pasageri care debarcaseră, în afară de profesor.

— Mă tem că asta e ziua ta ghinionistă, scuipă un alt bătăuş.

Obi-Wan făcu un pas uşor înainte şi îşi aprinse sabia. Doar această acţiune era de obicei suficientă pentru a intimida un adversar. Dar huliganii nu dădură înapoi. De fapt, acum erau două blastere îndreptate spre el.

— Ah, o sabie de lumină, îl ironiză unul dintre ticăloşii înarmaţi. Dar o foloseşte cu înţelepciune, pentru putere şi răzbunare, sau prosteşte, pentru pace?

Restul bătăuşilor zâmbiră, iar Obi-Wan tresări. Mai auzise aceste cuvinte înainte, şi chiar recent – la prelegerea Doctorului Lundi. Ticăloşii ăştia erau, în mod evident, familiarizaţi cu Lundi şi cu munca sa. Era o ambuscadă? vru Obi-Wan să se întrebe, dar unul dintre huligani trase înainte să poată scoate vreun cuvânt.

Obi-Wan lovi. Prea târziu. Şocul îi atinse umărul şi simţi o durere fierbinte care îi sfâşie carnea. Ignoră durerea puternică în timp ce sărea înainte şi lovea din nou. De data asta îşi atinse ţinta şi tăie degetul de la mâna unui bătăuş.

Acesta urlă de durere.

— Nu poţi câştiga, Jedi, mârâi el.

Strângându-şi mâna rănită, fugi mai adânc pe alee. Tovarăşii săi, cu ochii mari de frică, îl urmară repede.

După ce îşi prinse sabia la centură, Obi-Wan îşi verifică umărul. Senzaţia de durere dispăruse. Rana era minoră şi avea să se vindece rapid.

Când păşi în strada deschisă, îl pierduse deja pe cel care îl urmărise. Rămase complet nemişcat câteva clipe, concentrându-şi energia pentru a determina încotro să o ia. Răspunsul nu fu în întregime clar. Obi-Wan porni într-o nouă direcţie, îndepărtându-se de piaţa aglomerată. În curând, centrul oraşului lăsă loc unor clădiri mari, de tip depozit. Obi-Wan tocmai devenea convins că urmăritorul său dispăruse demult, când simţi prezenţa lui Qui-Gon. Tânărul se opri în faţa unuia dintre depozite. Apoi, întorcându-se spre uşă, se strecură înăuntru. Îşi dădu imediat seama că Maestrul său nu era singur în magazin. Murk Lundi era şi el aici. Mişcându-se cu grijă în

spatele lăzilor mari şi a maşinăriilor, Obi-Wan se îndreptă spre centrul camerei mari. Curând, putu auzi doi bărbaţi purtând o conversaţie.

— Am nevoie imediat de un burghiu Nolarian 6000, spuse una dintre voci.

Obi-Wan o recunoscu fiind a Doctorului Lundi. Uitându-se din spatele unui vehicul, văzu că Lundi vorbea cu un vânzător de utilaje. Acesta ţinea în mână o cheie mare, iar antebraţele îi erau acoperite de unsoare.

— Nu am, spuse categoric vânzătorul. E penurie. Şi după cum ne urmăreşte comitetul pentru siguranţa minieră, va mai fi încă o bună bucată de timp.

— Am nevoie de un 6000. Astăzi, repetă Lundi.

Vânzătorul oftă, ca şi cum ar fi primit tot timpul cereri pentru instalaţii enorme de foraj subacvatic.

— Mă auzi? întrebă el, enervat. Am spus că nu am aşa ceva. Şi nu ştiu când voi avea.

Lundi îl privi fix pe bărbat, strângându-şi şi desfăcându-şi numeroasele mâini în pumni. Faţa i se contorsionă într-o încruntare schimonosită.

În spatele maşinilor, Obi-Wan se simţi brusc puţin confuz. Vederea îi deveni înceţoşată, iar vocile din jur îi răsunau în urechi. Cumva, în ameţeala lui, îşi dădu seama că îl afecta furia Doctorului Lundi. Yoda îi spusese lui Obi-Wan că furia şi ura întunecau mintea cuiva, dar nu se mai simţise niciodată atât de tulburat de furia altcuiva. Maestrul Jedi Yarael Poof avea puteri uimitoare de sugestie a Forţei. Poate că toţi Quermianii erau telepatici. Concentrându-se din greu, Obi-Wan reuşi să-şi limpezească vederea şi capul. Se focusă asupra a ceea ce se petrecea în faţa lui.

Lundi striga acum la vânzătorul de maşini.

— Fiinţă patetică, lipsită de voinţă, răbufni el. Numai un prost ar lăsa astfel de detalii tehnice să-i întrerupă afacerile.

Vânzătorul stătea şi se uita fix la Lundi, îngheţat.

Lundi se întoarse şi se repezi spre uşa depozitului.

— Am puterea de a-l găsi şi fără maşinăria ta stupidă, îşi spuse lui însuşi. Cele câteva braţe ale sale se agitară cu putere prin aer. Este pur şi simplu o chestiune de sincronizare. Da. Trebuie doar să mă sincronizez cum trebuie.

Ce însemna asta? se întrebă Obi-Wan în timp ce-l urma pe

Lundi afară din depozit. Maestrul său nu era prea departe, iar cei doi Jedi ieşiră în stradă ca şi cum ar fi fost tot timpul împreună.

Lundi, însă, dispăruse.

Capitolul 6

Qui-Gon observă rana lui Obi-Wan, precum şi încruntarea de pe faţa lui, în timp ce tânărul Jedi privea în josul străzii. Nu se vedea nimeni. La fel ca şi Obi-Wan, se întrebă unde ar fi putut pleca Lundi atât de repede. Dar fusese martor la dispariţii şi mai ciudate. Obi-Wan se întoarse spre Maestrul său. Gura îi era uşor deschisă, ca şi cum ar fi vrut să spună ceva. Dar atunci, o a treia siluetă fugi în direcţia opusă. Fără ca măcar să îşi facă un semn din cap unul altuia, Jedii porniră în urmărire.

Silueta se retrase pe o alee şi dispăru pe un pasaj îngust dintre două clădiri. Jedii îl urmară îndeaproape, dar aproape că se ciocniră de un zid de duracretă. Era o fundătură. Qui-Gon îşi trecu degetele pe suprafaţa peretelui pentru a vedea dacă era vreun fel de barieră temporară. Zidul părea permanent şi solid, dar silueta evazivă nu era de găsit nicăieri.

— Misiunea asta mă înnebuneşte! zise exasperat Obi-Wan. Nu duce nicăieri!

Qui-Gon se uită fix la Padawanul său. Apoi se aplecă să se uite mai atent la umărul rănit al băiatului.

— Am fost înconjurat de o bandă de stradă, spuse Obi-Wan mai încet, dar nu-şi putu stăpâni frustrarea. Căutau probleme şi când au aflat că sunt Jedi, au vrut şi mai mult să mă oprească. Vocea lui Obi-Wan deveni mai puternică şi se îndepărtă de Maestrul său. Nu înţeleg cum pot fi atât de mulţi pe urmele noastre când noi înşine abia dacă ştim ce urmărim!

Răspunsul tânărului Jedi nu era potrivit, desigur. Un Cavaler Jedi nu avea accese de supărare. Dar misiunea aceasta era frustrantă. Qui-Gon îşi dădu brusc seama că, în plus faţă de umilinţa de a fi rănit de o bandă de stradă, Obi-Wan simţea şi o furie alimentată de contactul apropiat cu partea întunecată. Era esenţial să aibă răbdare şi să-l îndrume în direcţia corectă. Dacă nu o făcea, băiatul putea să o ia pe o cale fatală şi să fie pierdut pentru totdeauna.

— Nu trebuie să laşi natura acestei misiuni să te tulbure atât de mult, spuse Qui-Gon cu calm. Ştiu că e dificil. Avem de-a face cu un rău puternic. Dar dacă te înfurii, nu faci decât să te

apropii, pe nesimţite, tot mai mult de partea întunecată.

Obi-Wan îşi privi picioarele, ca şi cum i-ar fi fost ruşine de furia lui.

— Mânia şi teama de partea întunecată sunt căi uşoare, continuă Qui-Gon, ca şi cum Obi-Wan i-ar fi vorbit despre ruşinea lui. Nu e greu să laşi emoţiile negative să te cuprindă. Este dificil să le laşi să treacă prin tine şi să plece, fără să reacţionezi la ele. Şi totuşi, asta este exact ceea ce trebuie să faci.

Obi-Wan aprobă din cap, iar Qui-Gon simţi că băiatul înţelegea în mintea lui ceea ce îi spunea. Dar ştia, de asemenea, că era mult mai greu să o simtă în inimă.

Fără să vorbească, Qui-Gon se întoarse şi părăsi aleea fără ieşire, îndreptându-se înapoi spre stradă.

— Să trecem în revistă ceea ce ştim, spuse el în timp ce înainta.

În realitate, nu era la fel de încrezător precum părea în ceea ce priveşte modul de a continua. Dar voia să-i dea Padawanului său un sentiment pozitiv de orientare.

— Ştim că Doctorul Lundi are un număr mare şi plin de zel de studenţi – şi mulţi alţii, de asemenea. Există secte Sith în întreaga galaxie şi e foarte probabil să fie în contact unele cu altele. Asta ar putea explica de ce sunt nerăbdători să ne oprească atât de multe persoane. Ştim că Lundi caută un Holocron Sith şi că are nevoie de echipament minier greu de obţinut pentru a-l găsi. Sau, cel puţin, i-ar fi plăcut să aibă echipamentul necesar pentru a merge după el. Ştim, de asemenea, că există o problemă de sincronizare şi dacă Lundi nu ar putea gestiona singur puterea Holocronului.

— Astea sunt doar răbufnirile unui student delirant, sublinie Obi-Wan. Unul care era disperat să fie inclus în excursie.

Qui-Gon se opri din mers, dar numai puţin.

— Adevărat, fu el de acord. Dar am primit informaţii exacte din surse mult mai ciudate.

Obi-Wan nu răspunse, iar Qui-Gon nu insistă. Băiatul avea nevoie de timp pentru a-şi procesa emoţiile.

Jedii deciseră să se întoarcă la hangar. Dacă se mişcau repede, ar fi putut să se strecoare la bordul noii nave tocmite de Lundi înainte ca aceasta să plece.

Întorcându-se spre piaţă, Qui-Gon îşi scoase comunicatorul

de la centură. Era timpul să contacteze Consiliul Jedi. Această misiune nu era deloc una obişnuită şi voia să-l ţină pe Yoda la curent cu evoluţia ei.

Fu surprins de informaţiile pe care le avea Yoda pentru el.

— Despre o altă colecţie, şi mai mare, de obiecte Sith, informaţii avem, spuse Yoda cu gravitate. Vocea îi era sigură, dar Qui-Gon simţi că înţeleptul Maestru Jedi era totuşi alarmat. Un informator anonim a fost.

Qui-Gon ascultă cu atenţie tot ce spunea Yoda, oprindu-se de câteva ori. Obi-Wan încetini alături de el, ochii lui arătând curiozitate şi îngrijorare. Când transmisia se termină, Qui-Gon oftă din greu. Începea să aibă un presentiment rău în legătură cu toate astea.

— Au descoperit şi alte artefacte Sith, începu Qui-Gon.

— M-am gândit că era ceva de genul ăsta, spuse Obi-Wan, dând serios din cap. Ce au găsit?

— Un întreg depozit plin de arme şi dispozitive parţial construite şi copii ale textelor şi învăţăturilor Doctorului Lundi, răspunse Qui-Gon. Desenul unui Holocron Sith era pe perete.

Obi-Wan rămase tăcut o clipă, în timp ce continuau să meargă spre hangar.

— Unde era depozitul? întrebă el în cele din urmă.

— Umgul, pe Inelul Mijlociu, răspunse Qui-Gon.

Îşi acceleră uşor pasul. Cu cât se întorceau mai repede la hangar, cu atât mai bine. Obi-Wan ţinu pasul cu Maestrul său.

— Nici măcar pe aproape faţă de prima ascunzătoare, spuse el gânditor.

— Exact, fu de acord Qui-Gon, dând din cap.

Deşi deveniseră abia de curând conştienţi de ei, adepţii Sith deveniseră o realitate dură şi rece a vieţii. Qui-Gon depăşi un extraterestru care vindea gadgeturi electronice şi o femeie umanoidă care împingea un cărucior încărcat cu fructe.

Îi studiază oare pe Sith? se întrebă el.

O mică mulţime de oameni apăru brusc în faţa lui Qui-Gon, iar acesta pierdu momentan urma ucenicului său. În mod normal, acest lucru nu l-ar fi deranjat. Era imposibil să fie mereu cu ochii pe Padawanul său. Dar, dintr-un motiv oarecare, de data asta fu deranjant. Înainte să se strecoare prin grup, răsunară focuri de blaster.

Capitolul 7

Obi-Wan îşi activă sabia de lumină într-o fracţiune de secundă. Dar cu hoardele care ţipau din toate părţile, era greu de spus de unde veneau proiectilele. Concentrându-şi energia, rămase complet nemişcat timp de o nanosecundă, apoi lovi, ignorând durerea din umăr. Reuşi să devieze cu succes trei proiectile înainte ca salvele să se oprească. Strigătele de panică răsunară în jurul lui mult timp după ce se opriră focurile de armă. După aceea, îi fu aproape imposibil să fie sigur de originea împuşcăturilor. Obi-Wan îşi dezactivă sabia în mijlocul altor ţipete şi priviri holbate.

Din fericire, nimeni nu părea să fie rănit.

Dintr-o dată, Qui-Gon ajunse din nou lângă el. Maestrul său nu avu nevoie să vorbească pentru ca Obi-Wan să ştie că nu avea rost să încerce să-l urmărească pe atacator. Problema era să găsească cea mai directă rută de scăpare. Qui-Gon îl conduse prin mulţime spre o zonă retrasă din afara pieţei. Tocmai se orientau, când izbucniră mai multe focuri de blaster, care trecură pe lângă capul lui Obi-Wan, aproape atingându-i o ureche. Obi-Wan se lăsă în jos, apoi se ridică repede în picioare. Era, cu siguranţă, timpul să se întoarcă în hangar.

În timp ce alergau pe străzi, Obi-Wan se întrebă dacă viaţa pe Nolar era întotdeauna la fel de periculoasă sau dacă Jedii fuseseră ţinta unor acţiuni specifice. Dacă da, de către cine? Tâlharii de pe alee? Cât de mare putea fi reţeaua de secte Sith? Şi cine îi informa?

Un alt proiectil de blaster trecu pe lângă ei, dar îi rată cu aproape un metru. Reuşeau să scape. Obi-Wan alergă după Maestrul său. Părea să o ia pe o cale ocolitoare, probabil în încercarea de a-l pierde complet pe urmăritorul lor. Pe măsură ce treceau de colţuri şi se strecurau pe străzi, îşi lăsau, treptat, agresorul în urmă.

În cele din urmă, Jedii ajunseră înapoi la hangar. Obi-Wan se grăbi înăuntru şi se opri, căci nava pe care o închiriase Lundi dispăruse. Pilotul zăcea grămadă pe pistă. Jedii se repeziră la el. Capul său mare, de culoarea ruginei, zăcea pe pământ într-un

unghi ciudat. Avea o umflătură urâtă la baza gâtului, iar unul dintre braţele sale lungi îi era aşezat peste ochii închişi. Lăsându-se lângă el, Qui-Gon îi luă pulsul.

— Este slab şi lent, dar măcar este, raportă el, aşezându-se pe călcâie.

— Crezi că a fost drogat? întrebă Obi-Wan, uitându-se la corp.

Picioarele cu două degete ale pilotului erau îndreptate în unghiuri ciudate.

— Aşa pare, răspunse Qui-Gon. De asemeni, a fost lovit în cap. Se îndreptă cu un oftat. S-ar putea să treacă câteva ore până când vom putea vorbi cu el.

Obi-Wan îşi stăpâni exasperarea. Un alt obstacol. Se aflau într-o misiune importantă, dar habar n-aveau unde se duceau sau ce trebuiau să facă. Şi, pe deasupra, erau blocaţi pe o planetă cu cineva care voia să-i oprească, posibil pentru totdeauna. Încercând să nu lase frustrarea să-l cuprindă complet, Obi-Wan îi întoarse spatele pilotului şi se aşeză să aştepte.

Două ore mai târziu, pilotul gemu şi se ridică în şezut, ameţit. Privind în jur, păru să-i observe pe cei doi Jedi şi spaţiul gol în care se aflase nava sa cu câteva ore în urmă. Urmă un moment de tăcere grea înainte să înceapă să strige de furie. Încercă să sară în picioare, dar se aşeză repede la loc. Pipăindu-şi cu delicateţe ceafa, găsi nodul şi mai slobozi câteva strigăte.

— Încearcă să-ţi păstrezi calmul, spuse Qui-Gon pe un ton liniştitor.

Pilotul înjură, dar nu încercă să se ridice din nou.

— Nava ta a fost furată? întrebă Qui-Gon.

Se ridică şi traversă hangarul din câţiva paşi repezi.

— Ei bine, nu cred că am pus-o în altă parte, replică pilotul, vehement. Sunetul vocii sale era ciudat, deoarece ieşea din două guri deodată. Îl privi pe Qui-Gon cu neîncredere. Cine eşti tu?

— Eu sunt Qui-Gon Jinn şi acesta este ucenicul meu, Obi-Wan Kenobi, răspunse el. Credem că fiinţa pe care o urmărim ar fi putut să îţi fure nava. Poţi să ne spui ce s-a întâmplat?

Căpitanul îşi frecă uşor nodul de pe ceafă.

— Lucram la navă – făceam mici ajustări la hipermotor. A venit cineva din spate şi m-a lovit în ceafă.

Pilotul tresări în timp ce continua să-şi frece rana.

— L-ai văzut pe atacatorul tău? întrebă Obi-Wan.

Pilotul clătină din cap.

— Nu am văzut pe nimeni. Nici măcar nu am auzit nimic, de fapt. Ar fi putut fi orice hoţ sau ticălos. Sunt destui pe aici.

— Crezi că a fost fiinţa care a închiriat nava ta acum câteva ore? Quermianul?

— De unde ştiţi despre Quermian? întrebă căpitanul. Dar înainte ca Jedii să poată răspunde, flutură mâna prin aer cu dispreţ. Nu contează. Dar nu ştiu de ce l-ar fi atacat pe pilotul care urma să-l ducă într-un loc în care ceruse să meargă.

— Poate că era interesat să piloteze el însuşi nava, medită Qui-Gon.

— Sau să economisească bani, adăugă Obi-Wan.

Pilotul suspină.

— Sunt mulţi hoţi pe Nolar. Genul ăsta de lucruri se întâmplă tot timpul. Se uită prin hangarului gol şi o scânteie de furie îi apăru în ochi. Dar nu mie.

Obi-Wan ştia cum se simţea pilotul. Fusese frustrat de această misiune încă de la începutul ei. Iar în acel moment, el şi Qui-Gon aveau nevoie de informaţii mai mult decât orice altceva. Trebuia să rămână calm şi concentrat.

— Poţi să ne spui unde voia Quermianul să-l duci? întrebă el.

— Bineînţeles, spuse pilotul.

Obi-Wan observă că părea mai dispus să îi ajute pe Jedi. Poate că se gândea că astfel îşi va recupera nava.

— Tocmai terminasem de introdus informaţiile în navicomputerul navei. Îmi amintesc asta pentru că nu este o planetă pe care să fiu rugat să zbor foarte des. De fapt, nu pot spune că am fost vreodată acolo.

— Şi care este numele planetei? întrebă Qui-Gon.

— Kodai, spuse pilotul. Mergeam spre Kodai.

Capitolul 8

Qui-Gon îi mulţumi pilotului şi se ridică în picioare. Nu avea de unde să ştie dacă nava se îndrepta cu adevărat spre Kodai sau nu; cu siguranţă, Doctorul Lundi era suficient de isteţ pentru a-i îndepărta de pe traseu sau chiar pentru a le întinde cu abilitate o capcană. Dar nu aveau nimic altceva pe care să se bazeze. Cu cât puteau ajunge mai repede pe Kodai pentru a investiga, cu atât mai bine.

— Ai nevoie de ajutor pentru a ajunge undeva? îl întrebă Qui-Gon pe pilot.

Pilotul se ridică în picioare. Deşi trecuseră doar câteva minute de când se trezise, era deja destul de stabil.

— Nu, voi fi bine, răspunse el. Dar dacă îmi găseşti nava, ştii unde mă aflu.

— Bineînţeles, spuse Qui-Gon. Vom face tot ce putem.

Obi-Wan şi Qui-Gon părăsiră rapid micul hangar, coborâră în stradă şi intrară într-unul mai mare. Era plin de nave de toate mărimile şi de piloţi din toată galaxia, care discutau sau umblau la navele lor. Se părea că avea să fie destul de uşor să angajeze pe unul dintre ei. Qui-Gon se apropie de un pilot şi îl întrebă dacă vrea să-i ducă pe Kodai.

— Kodai? repetă pilotul. Aţi greşit persoana.

— Te duc acolo, dar nu aterizez – cel puţin nu până săptămâna viitoare, spuse un altul.

Qui-Gon întrebă o jumătate de duzină de piloţi înainte să găsească, în cele din urmă, unul care era dispus să facă acea călătorie, o umanoidă care nu a vrut să le dea niciun nume de familie.

— Spune-mi Elda, spuse ea înainte să accepte să-i lase la destinaţie şi să plece imediat.

Nu a putut fi convinsă să aştepte până la întoarcerea lor. Dar Jedii nu-şi puteau permite să fie pretenţioşi. Se îmbarcară imediat. În timp ce pilotul pregătea nava, se instalară pentru călătorie.

— Nu sunt mulţi care să vrea să meargă pe Kodai în acest moment, spuse Elda în timp ce introducea coordonatele

destinaţiei în navicomputer.

Qui-Gon ridică o sprânceană.

— Am dedus asta, spuse el. De ce?

Pilotul se întoarse să se uite peste umăr la Qui-Gon, aruncându-i o privire de genul *Dacă nu ştii, nu am de gând să-ţi spun*. Qui-Gon nu insistă.

Nu e o problemă, gândi el. Pot obţine informaţii de la Templu. Ieşind din cabina de pilotaj şi intrând în cală, Qui-Gon porni comunicatoul. Auzise de Kodai şi credea că se află undeva în teritoriile Inelului Exterior. Dacă nu se înşela, suprafaţa sa era în mare parte acoperită de o mare imensă. Comunicatorul său prinse viaţă şi, o clipă mai târziu, vocea arhivarei Templului, Jocasta Nu, răsună în liniştea din cala navei.

— Mă bucur să te aud, Qui-Gon, spuse ea. Cum merge misiunea?

— E greu de spus în acest moment, răspunse Qui-Gon cu sinceritate. Speram să-mi poţi oferi ceva informaţii despre planeta Kodai.

— Kodai, în Inelul Exterior, spus ea. Urmă o scurtă tăcere în timp ce Jocasta introducea datele pentru cerere în computerul Templului. Îmi amintesc ceva despre o mare masivă şi umflată.

Qui-Gon o auzea pe Jocasta apăsând butoanele şi tastele computerului. Apoi vorbi.

— Kodai este, de fapt, acoperită de o mare gigantică – o mare care, cu sute de ani în urmă, s-a umflat atât de mult încât a înecat majoritatea locuitorilor de pe planetă care locuiau pe uscat, relată ea. Astăzi există doar un singur petic de pământ – un singur oraş. Este slab populat de câteva mii de Kodaieni care îşi petrec cea mai mare parte a timpului încercând să îşi păstreze modul de viaţă pe uscat, în ciuda faptului că majoritatea cred că marea se va dezlănţui din nou şi îi va ucide pe toţi.

Jocasta rămase tăcută pentru o clipă. Qui-Gon ghici că citea înainte.

— Interesant, murmură ea. Se pare că marea nu a dat semne de furie în ultima sută de ani. De fapt, pare să se întâmple contrariul. La fiecare zece ani, când cele două luni ale planetei se sincronizează, are loc o maree spectaculos de joasă.

— Înţeleg, spuse Qui-Gon, stocând acea informaţie pentru mai târziu.

— Asta nu e tot, spuse Jocasta. Ceea ce este deosebit de fascinant este faptul că lunile planetei se vor sincroniza poimâine.

— Interesantă sincronizare, fu de acord Qui-Gon.

Părea destul de evident că deplasarea lui Lundi pe Kodai în acel moment anume şi căutarea de echipament minier nu erau coincidenţe. Dar tot nu era clar de ce fusese atât de dificil să găsească un pilot care să-i ducă la Kodai.

Jocasta rămase tăcută câteva clipe, în timp ce Qui-Gon asimila informaţiile. Când nu încheie transmisiunea, Qui-Gon presupuse că mai avea multe să-i spună.

— Mai este ceva? întrebă el în cele din urmă.

— Da, răspunse încet Jocasta. A fost găsită o altă colecţie de materiale Sith – de data asta pe planeta Tynna, în Regiunea de Expansiune. Şi o explozie ciudată a avut loc pe paşnica planetă Nubia. Nimeni nu ieşit în faţă pentru a-şi asuma meritele pentru explozie, dar un desen rudimentar al unui Holocron Sith a fost văzut pe un perete de duracretă din afara clădirii ruinate.

Qui-Gon închise ochii pentru o clipă. Descoperirea unei alte ascunzători nu era surprinzătoare. Dar o explozie era ceva nou – ceva mortal. Situaţia se încingea, iar el simţea o mare presiune pentru a o dezamorsa.

— Mulţumesc pentru informaţii, îi spuse Qui-Gon Jocastei. Ţinem legătura dacă mai avem nevoie de ceva.

— Bineînţeles, Qui-Gon. Voi fi aici dacă ai nevoie de mine.

În timp ce Jocasta îşi închidea comunicatorul, Qui-Gon simţi un fior de tristeţe. Îşi dori ca acele cuvinte de despărţire să fi fost rostite de persoana din Templu care îl ajutase în trecut în cercetări – Tahl.

Qui-Gon fusese profund îndrăgostit de Tahl şi, deşi fusese ucisă cu câteva luni în urmă, absenţa ei încă se simţea ca o lamă în pieptul lui.

Îşi puse deoparte comunicatorul şi se aşeză pe podea ca să mediteze până când se lămurea care era cea mai bună cale de parcurs. Dar abia începuse să simtă cum i se relaxează corpul, când Obi-Wan intră în grabă în cală.

— Maestre! strigă el, alarmat. Este o bombă la bord!

Capitolul 9

Qui-Gon fu în picioare într-o clipă. Îl urmă pe ucenicul său pe punte, unde bomba fusese plasată sub un raft jos. Aplecându-se cu grijă, Qui-Gon examină dispozitivul. Era negru şi pătrat, cu un cronometru simplu în partea de sus – şi cu un desen brut al unui Holocron Sith, gravat pe lateral.

— Presupun că ar fi trebuit să mă aştept la aşa ceva, spuse Elda din scaunul ei de la comenzi. Sper doar că faimoasele voastre puteri Jedi pot dezamorsa chestia aia înainte să-mi arunce explodeze nava – şi noi odată cu ea.

— O să fac tot ce pot, spuse Qui-Gon ironic. Ai un set de scule pe care le-am putea folosi?

Pilotul arătă spre o cutie mică din colţ.

— Ar trebui să găseşti acolo tot ce ai nevoie, spuse ea.

Obi-Wan aduse cutia cu unelte Maestrului său şi se ghemui lângă el.

— Acest simbol devine familiar, observă el. Dar dispozitivul în sine nu pare prea sofisticat.

— Nu ar trebui să fie o problemă să-l dezamorsăm, spuse Qui-Gon, aruncând o privire spre căpitan. Dar nu sunt atât de sigur de temperamentul pilotului nostru.

Obi-Wan schiţă un zâmbet. Era exact stilul lui Qui-Gon să găsească ceva amuzant într-un moment ca acesta.

Qui-Gon deschise trusa cu scule şi scoase un piolet lung şi subţire. După ce îl introduse cu grijă în partea laterală a carcasei bombei, o glisă înainte şi înapoi până când auzi un semnal sonor. Cutia se deschise şi apărură mai multe fire de sârmă colorată. Un cronometru din spatele firelor indica faptul că bomba va exploda în mai puţin de un minut.

— Nu e prea mult timp, murmură Obi-Wan în linişte.

Qui-Gon ştia că Padawanul său avea dreptate şi nu se aşteptase să vadă atâtea fire de culori diferite în interiorul bombei. Era un proiect mai complicat decât crezuse iniţial. Concentrându-şi energia asupra bombei, tăie toate firele roşii. Dar temporizatorul nu se opri. Acum indica 40 de secunde şi numărătoarea inversă continua.

— Poate că e vorba de acest fir negru, sugeră Obi-Wan încet.

Qui-Gon nu credea că era probabil. Era singurul fir negru şi era o soluţie prea evidentă. Dar, pe măsură ce studie firul, simţi că era într-adevăr ceva semnificativ în legătură cu el. Totuşi, nu era sigur că tăierea lui era lucrul cel mai bun de făcut.

— Douăzeci de secunde, spuse Obi-Wan.

Qui-Gon se uită mai atent la bombă. Unul dintre capetele firului negru era lipit direct de metalul din interiorul carcasei. La celălalt capăt, învelişul negru din plastic se termina cu câţiva milimetri înainte ca firul să atingă metalul. Sub învelişul negru dispărut se aflau o serie de fire de un galben strălucitor. Se desfăşurau în evantai pentru a forma un rând şi intrau cu grijă într-o grilă metalică.

— Zece secunde.

Qui-Gon se întinse şi îşi aşeză degetul mare şi arătătorul de o parte şi de alta a firelor galbene. Închizând ochii, le răsuci şi le îndepărtă de mufă. Urmă un mic zgomot de pocnitură în timp ce firele se eliberau. Cronometrul de pe bombă continuă numărătoarea inversă. Dar când ajunse la o secundă, se opri brusc.

— Ai reuşit, Maestre, spuse Obi-Wan, părând uşurat.

Qui-Gon deschise ochii şi văzu numărul îngheţat pe cronometru.

— Şi încă mai aveam timp, spuse el ironic.

— Cred că voi, Jedii, chiar sunteţi buni la ceva, mormăi Elda. Dar în vocea ei se simţea umorul şi zâmbea larg. Mulţumesc, adăugă ea încet.

Qui-Gon puse uneltele înapoi în cutie şi se ridică în picioare.

— Cu plăcere, spuse el.

Înapoi în cală, Qui-Gon închise ochii şi începu să mediteze pentru a doua oară în acea zi. Bomba plantată era altceva de luat în considerare. Fusese menită să-i ucidă sau doar să-i ia prin surprindere? Şi cine a plantat-o? Trebuie să fi fost cineva care îi urmărea îndeaproape, cineva care era foarte bine pregătit. Nu trecuse prea mult timp între momentul în care Jedii aranjaseră călătoria şi decolarea lor.

Qui-Gon începu să respire adânc, lăsându-şi mintea să se limpezească şi apoi să se concentreze. Dar ceva îi împiedica

concentrarea. Padawanul său se foia.

Qui-Gon deschise un ochi.

— De ce nu încerci să meditezi? întrebă el.

Obi-Wan aprobă şi se aşeză. Chiar şi după ce încetă să se mai plimbe prin cameră, Qui-Gon îşi dădu seama că încă mai era agitat. Cu ambii ochi deschişi, îl studie pe Padawan. Obi-Wan stătea cu picioarele încrucişate pe un scaun, cu ochii închişi. Dar umerii îi erau încordaţi, iar sub pleoape, Qui-Gon putea vedea mişcare.

— Eşti bine, Obi-Wan? întrebă Qui-Gon cu blândeţe.

Obi-Wan deschise ochii şi întâlni privirea Maestrului său.

— Da, spuse el încet. Şi apoi: Ei bine, nu ştiu.

— Ţi-e frică, spuse Qui-Gon fără menajamente.

O expresie de ruşine se aşternu pe faţa lui Obi-Wan, dar nu negă.

— Inima îmi este plină de teamă, recunoscu el. Mi-aş dori să fim într-o altă misiune – orice altă misiune. Nu sunt sigur că am curajul să înfrunt Holocronul...

Qui-Gon se aplecă spre ucenicul său.

— Ai tot dreptul să-ţi fie teamă, spuse el încet. Îngăduie-ţi să simţi frica – să o simţi cu adevărat – şi apoi lasă emoţia să dispară. Dacă revine, simte-o din nou şi dă-i drumul din nou. Nu ar trebui să existe ruşine în emoţiile cuiva.

— Nu sunt vinovat dacă se întoarce? întrebă Obi-Wan, ridicând privirea.

— Nu, Padawan, răspunse Qui-Gon. Nu putem controla ceea ce simţim. Doar modul în care alegem să ne gestionăm sentimentele.

O expresie de adevărată uşurare trecu pe faţa lui Obi-Wan şi tânărul zâmbi uşor. Umerii i se relaxară şi închise ochii. Qui-Gon aproape că putea vedea cum îl părăsea frica pe Padawanul său. Se bucură că sfatul său îi oferise o oarecare alinare.

Aşezându-se pe spate, închise şi el ochii. Spera doar ca sfatul să funcţioneze la fel de bine şi pentru el.

Capitolul 10

În momentul în care nava ateriză pe Kodai, Obi-Wan se simţi odihnit şi nu-i mai era frică. Era pregătit să meargă mai departe cu misiunea. Din păcate, acest lucru nu avea să fie uşor. Deşi Jedii erau destul de siguri că se aflau pe planeta potrivită, nu era deloc evident unde să se ducă sau ce să facă. Era clar doar că nu mai aveau timp. Ca să nu mai vorbim de faptul că, oriunde mergeau, păreau să fie atacaţi. Urmăritorul – sau urmăritorii – nu s-ar lăsa păgubaş şi voia să-i oprească.

După ce îi lăsă pe Jedi pe o platformă mică din singurul oraş insular, Rena, Elda introduse noi coordonate în navicomputer.

— Să nu crezi că rămân pe aici doar pentru că ai dezamorsat bomba aia, bombăni ea, privind oraşul cu aspect ponosit. Mult noroc amândurora, adăugă ea, clătinând din cap. Am sentimentul că veţi avea nevoie.

— Mulţumesc pentru sprijin, spuse Obi-Wan sec, în timp ce el şi Qui-Gon coborau pe rampa navei. Şi pentru transport, bineînţeles.

Ajunşi în lumina puternică a soarelui, Jedii se văzură nevoiţi să îşi umbrească ochii până când se adaptară la lumina care se reflecta din marea imensă. Oraşul era mic şi părea să aibă puţini locuitori pe afară. Existau cantine, o singură clădire pentru cazare şi o piaţă în care localnicii schimbau şi cumpărau alimente, cele mai multe fiind recoltate din mare. Ziduri uriaşe mărgineau străzile – o încercare de protecţie împotriva inundaţiilor, presupuse Obi-Wan.

Deşi localnicii nu se holbau la ei – de fapt, nu se uita nimeni la ei – Obi-Wan avu sentimentul că erau cu siguranţă observaţi. Kodaienii se străduiau prea mult să nu se uite la ei. Pe măsură ce Jedii se apropiau, îşi aruncau ochii galbeni în jos sau îşi îndoiau gâturile subţiri pentru a studia orizontul în direcţia opusă.

— Ai impresia că şi-ar dori să fim invizibili? întrebă Qui-Gon. Prezenţa noastră pare să-i doară.

— Exact, fu de acord Obi-Wan.

Era un sentiment ciudat.

— Să verificăm dacă au camere de cazare, sugeră Qui-Gon. Avem nevoie de un loc unde să stăm, iar Lundi ar putea fi şi el acolo.

Obi-Wan aprobă în semn de acord şi pătrunseră într-un hol sărăcăcios, dar curat. Un Kodaian subţire stătea pe un scaun în spatele tejghelei.

Când îi văzu pe Jedii care nu mai era deghizaţi, se ridică nervos în picioare.

— Pot să vă ajut cu ceva? întrebă el, frământându-şi degetele butucănoase şi privind spre podea.

Obi-Wan se întrebă dacă era întotdeauna atât de agitat în preajma clienţilor.

— Am dori să închiriem unul dintre spaţii, explică Qui-Gon. Aveţi ceva liber?

Kodaianul îşi închise ochii aurii pentru o clipă, surprins de întrebare, iar Obi-Wan bănui că Kodai şi oraşul nu aveau prea mulţi vizitatori. După ce luă creditele de la Qui-Gon, Kodaianul puse pe tejghea un card cu cod de uşă. Camera lor era 4R.

— Căutăm şi un oaspete Quermian pe care credem că îl aveţi în acest moment. Un anumit Doctor Murk Lundi.

Kodianul tresări la menţionarea numelui lui Lundi. Fără a-i privi, arătă spre un turbolift vechi din capătul holului.

— Apartamentul lui se află la etajul al doilea, numărul 2F.

Kodaianul se uită în jur să vadă dacă mai era cineva prin apropiere înainte să continue, apoi se aplecă înainte şi se adresă bocancilor lui Obi-Wan.

— Este un oaspete bun. Nu a vorbit cu nimeni de când a ajuns aici. Nici măcar nu a ieşit din camera lui.

Obi-Wan se gândi că era o informaţie interesantă. Avusese impresia clară că profesorului îi plăcea să aibă public. Orice fel de public.

— Mulţumesc, spuse Qui-Gon, luând cheia.

Jedii merseră pe hol şi intrară în turbolift. Era un model mai vechi, care tremura în timp ce urca singurul etaj până la al doilea nivel.

Camera Doctorului Lundi se afla la capătul holului, iar camera de lângă ea era închiriată. Cu excepţia intrării prin efracţie sau ascultării la uşă, nu exista nicio altă modalitate de a şti ce se întâmpla înăuntru. Obi-Wan îşi lipi urechea de uşă şi îşi

concentră simţurile auditive, dar îi era greu să se concentreze. Se simţea aproape ca şi cum ceva îi bloca legătura cu Forţa. Nu auzea nimic de cealaltă parte.

— De ce crezi că s-ar grăbi să ajungă aici doar ca să se închidă şi să nu facă nimic? întrebă Obi-Wan.

— Nu ştim ce face, sublinie Qui-Gon. E imposibil de spus ce se întâmplă înăuntru.

O altă fundătură. Obi-Wan lăsă să-i scape un oftat prelung. Frica şi frustrarea începură din nou să se reverse în el, iar el închise ochii şi îşi relaxă muşchii până când simţi că emoţiile se estompează. Nu îi fu uşor, dar reuşi să o facă.

Qui-Gon zâmbi slab şi dădu din cap când Obi-Wan deschise ochii.

— Foarte bine, Padawan. Arătă spre turbolift. Poate că vom putea aduna informaţii dacă vorbim cu Kodaienii, adăugă el, întorcându-se de la uşa închisă.

Obi-Wan îl urmă.

— Corect, spuse el sarcastic. După ce îi facem să se uite adânc în ochii noştri.

— Mă bucur să văd că-ţi păstrezi simţul umorului, spuse Qui-Gon când se întoarseră în turbolift.

Afară, deveni rapid clar că va fi aproape imposibil să-i convingă pe Kodaiani să vorbească deschis cu ei.

— Scuzaţi-mă, spuse Obi-Wan, încercând să pară prietenos în timp ce se apropia de o femeie Kodaiană.

Kodaiana se opri, dar nu îşi ridică privirea spre Jedi. Se foi de pe un picior pe altul, ca şi cum nu ar fi putut sta locului.

— Da? şopti ea.

— Căutăm informaţii despre un vizitator Quermian. Un profesor. Este aici pentru a dezgropa un artefact de pe fundul mării...

La menţionarea fundului mării, femeia îşi ridică privirea, vădit alarmată. Avea ochii mari ca nişte farfurii, iar mâinile începură să-i tremure.

— Nu vă pot ajuta, spuse ea. Trebuie să plec acum.

Privindu-o cum se îndepărta în grabă, Obi-Wan se întrebă dacă frica ei era cauzată de interacţiunea cu străinii sau de menţionarea mării, de starea actuală a lunilor şi de iminenţa mareei joase. Sau poate că, pur şi simplu, Kodaienii trăiau într-o permanentă stare de teamă din cauza trecutului lor dificil.

Oricare ar fi fost motivul, era clar că nu doreau să împărtăşească informaţii.

Obi-Wan se uită în jur căutând pe altcineva care ar putea vorbi cu ei, când zări un băiat care îi privea de la câţiva metri distanţă. Spre deosebire de ceilalţi Kodaieni, se uita direct la ei şi nu părea speriat.

— Ai văzut vreun vizitator cu un gât lung şi multe braţe? întrebă Qui-Gon, apropiindu-se de băiat.

Băiatul aprobă din cap şi arătă spre camerele de cazare.

— Este cazat acolo. Dar nu a ieşit. Dacă vrei informaţii, du-te la cantină şi întreabă de Reis. Îţi va spune tot ce vrei să ştii.

Obi-Wan îi zâmbi băiatului, recunoscător pentru pont.

— Mulţumesc, spus el.

Reis nu fu greu de găsit. Stătea într-un colţ gol, murdar, sorbind o cană de drale[1], fiind singurul umanoid din acel loc. Părul cărunt îi era lipit pe cap şi faţa îi era nebărbierită. Dar ochii întunecaţi îi erau ascuţiţi, în timp ce-i privea pe Jedi apropiindu-se.

— Te superi dacă ne aşezăm? întrebă Qui-Gon.

Reis continuă să îi evalueze pe fiecare în parte, oprindu-se acolo unde le atârnau săbiile de centuri.

— Deloc, spuse el. Întotdeauna am timp să vorbesc cu Jedii. Presupun că vreţi să ştiţi totul despre Holocron, nu?

Obi-Wan simţi o undă de şoc la menţionarea cuvântului Holocron. În sfârşit, era altcineva care îl spunea primul. Poate că acum vor primi răspunsurile de care aveau atâta nevoie. Jedii se aşezară repede, iar Reis zâmbi.

— M-am gândit că asta ar putea să vă atragă atenţia, spuse el.

Luă o înghiţitură lungă de drale.

— E acolo, bineînţeles, spuse el, punând cana jos. E acolo de mii de ani. Problema este că nimeni nu pare să îl poată obţine. Toată lumea îl vrea, dar nimeni nu îl poate lua. Încearcă, dar de fiecare dată ori sunt morţi, ori înnebunesc.

— Şi totuşi, încă se mai fac încercări de a-l recupera? întrebă Qui-Gon.

— Bineînţeles. Lumea nu poate lăsa în pace o astfel de putere, răspunse Reis cu un gest din mâna sa murdară. Se aplecă spre Jedi, iar Obi-Wan simţi în respiraţia lui mirosul stătut

---

[1] Drale – băutură alcoolică.

de drale. Am auzit că cineva, undeva, s-a oferit să plătească o avere incredibil de mare pentru Holocron. Nimeni nu ştie cine este. Totuşi, asta face ca găsirea lui să fie un proiect destul de tentant...

Obi-Wan se opri brusc din ascultat când o figură cunoscută se aşeză la bar. Semăna cu Omal, de la prelegerea Doctorului Lundi de pe Coruscant. Tânărul Jedi miji ochii, dar cantina era întunecată şi nu putu fi sigur.

Cu un sentiment de vinovăţie, îşi dădu seama că abilităţile sale de observator nu fuseseră cele mai puternice la conferinţă. Lucrurile rămăseseră un pic neclare.

— Scuzaţi-mă, spuse Obi-Wan, ridicându-se de pe scaun şi ignorând privirea întrebătoare a lui Qui-Gon.

Dacă era Omal, Obi-Wan voia să vorbească cu el. Traversă repede cantina, dar nu suficient de repede. Cel care era la bar îl văzu venind. Cu o privire panicată peste umăr, ţâşni pe uşă şi dispăru în stradă.

Capitolul 11

Obi-Wan se întoarse pe canapeaua de dormit pentru a suta oară. Nu se putea odihni. Nu era sigur dacă lunile care se sincronizau erau cauza neliniştii sale sau dacă era doar sentimentul ameninţător de care nu reuşise să se debaraseze de când îl întâlnise pentru prima dată pe Murk Lundi. În orice caz, nu putea să doarmă.

Renunţând la somn, Obi-Wan părăsi camera de cazare şi se plimbă pe plajă. Poate că sunetul ritmic al valurilor îl va linişti. Trebuia să se odihnească înainte să facă o tură de pază la uşa lui Lundi. Tura lui Qui-Gon era pe sfârşite.

Paşii lui Obi-Wan răsunară în noaptea liniştită în timp ce mergea. Întunericul părea să-l înghită. După ce îşi puse ochelarii de vedere pe timp de noapte, merse şi tot merse, aşteptându-se să vadă şi să audă apa în orice moment.

Sunt sigur că marea era mult mai aproape de strada principală decât este acum, gândi el. Obi-Wan se simţi brusc confuz, de parcă ar fi păşit pe o cu totul altă planetă. Oare Kodai nu fusese acoperită de o mare imensă? Se opri şi privi în faţă, concentrându-se din greu. La început nu putu vedea apa. Apoi, i se păru că vede un lichid strălucitor, dar era departe. Îşi dădu brusc seama că apa se retrăsese sute de kilometri în acea după-amiază. Uitându-se în cealaltă direcţie, zări un grup mare de Kodaieni, mai departe pe plajă. Purtau torţe şi se învârteau în jurul a ceea ce părea a fi o structură antică, în ruine, săpând frenetic pe fundul mării. În mod evident, încercau să scotocească părţi ale oraşului care fuseseră pierdute în potop cu sute de ani în urmă. Privindu-i de la distanţă, Obi-Wan fu brusc cuprins de un sentiment profund de tristeţe. Era îngrozitor să pierzi atât de mult din istoria ta într-o mare dezlănţuită. Şi să fii torturat la fiecare zece ani de ocazia de a găsi bucăţile pierdute.

Obi-Wan se întoarse spre apă – sau la lipsa ei. În întunericul apropiat, nici măcar nu putea fi sigur că reflexiile pe care le vedea erau, de fapt, marea. O imagine şi o voce trecură prin mintea lui Obi-Wan – Lundi, ieşind în trombă din magazinul de pe Nolar. *Trebuie doar să mă sincronizez cum trebuie*,

spusese el. Cu o tresărire, Obi-Wan înţelese că Lundi aşteptase ca apa să se retragă pentru a putea lua Holocronul. Marea Kodaiană avea să ajungă la cel mai scăzut nivel din ultimul deceniu în doar o oră. Obi-Wan alergă prin întuneric înapoi spre clădirea unde se cazaseră. În afara clădirii văzu pe cineva care se îndepărta în fugă. Fusese Omal? Din păcate, era prea întuneric pentru a-şi putea da seama şi nu avu timp să se ducă după el. Trebuia să-l contacteze pe Qui-Gon. Când comunicatorul său nu îl putu găsi, se întoarse şi intră.

— Maestre! strigă Obi-Wan, dar se opri brusc.

Qui-Gon nu era la postul său de veghe, iar uşa camerei profesorului era larg deschisă. Nu era nimeni înăuntru. Qui-Gon apăru brusc în spatele lui, evaluând situaţia.

— Am fost plecat doar pentru o clipă, spuse el. Am primit o comunicare de la Jocasta Nu şi m-am îndepărtat. Nu poate fi departe.

Încă o dată, Obi-Wan simţi cum îl cuprinde frustrarea. Cum aveau de gând să-i localizeze pe Lundi şi Holocronul?

— Va trebui să ne bazăm pe instinctul nostru, spuse Qui-Gon, ca şi cum ar fi citit gândurile Padawanului său. Dacă ascultăm cu atenţie, Forţa ne va ghida.

Obi-Wan ştia că Maestrul său avea dreptate. Şi oricum, nu aveau altă alegere.

În tăcere, Obi-Wan îl conduse pe Qui-Gon spre apă. Plaja aparent nesfârşită era acum plină de Kodaieni şi de uneltele lor de săpat. Făcând o pauză pentru o clipă, Obi-Wan închise ochii şi se concentră, simţind că mai la nord, pe nisip, era o zonă pustie. Jedii merseră câţiva kilometri, mişcându-se cât de repede puteau. Peste tot în jurul lor, Kodaienii descopereau artefacte de la potop. Unii îşi ţineau comorile nou descoperite deasupra capului cu bucurie, în timp ce alţii cădeau în genunchi în lacrimi. Obi-Wan simţi milă pentru ei.

În faţă se afla o fâşie de pământ mlăştinos, ciudat de pustie. Kodaienii lucrau cu sârg de o parte şi de alta a ei, dar zona ridicată era complet goală.

— Este ca şi cum o barieră invizibilă îi ţine departe de această zonă, comentă Obi-Wan.

— Poate că este una, răspunse Qui-Gon, uitându-se în jur.

Jedii se grăbiră înainte. Mai mulţi Kodaieni se opriră din săpat şi se uitară după ei. Acum nu îşi mai fereau ochii. Unii

chiar strigară avertismente, dar Jedii le ignorară. Pe măsură ce Obi-Wan înainta, începu să simtă ceva întunecat şi puternic în jurul lui. Groaza şi uşurarea se ciocniră în el.

Cu siguranţă se apropiau de locul potrivit. Holocronul Sith nu era departe.

Lăsându-şi frica să alunece prin el ca apa printr-o sită, Obi-Wan înaintă. Era atât de preocupat de găsirea lui Lundi şi a Holocronului încât nu văzu crevasa din faţa lui.

— Obi-Wan, opreşte-te! strigă Qui-Gon din spate.

Obi-Wan se opri cu câţiva centimetri înaintea unei prăpăstii negre şi adânci. Se uită în ea, dar nu văzu decât întuneric. Un val de energie malefică se ridica spre el. Era Holocronul.

Fără să vorbească, Jedii îşi scoaseră lansatoarele de cablu şi le ancorară ferm capetele în fundul mării, lângă crevasă.

O mie de gânduri treceau prin mintea lui Obi-Wan şi voia să le spună pe toate Maestrului său. Dar era imposibil să o facă. Aruncându-şi priviri unul altuia doar pentru o clipă, Qui-Gon şi Obi-Wan coborâră simultan în rapel, în întuneric. În scurt timp, vârful stâncii dispăru din vedere. Peretele crevasei era alunecos şi umed. Obi-Wan respira adânc în timp ce continua să coboare. O parte din el voia să ştie ce va găsi jos, iar o altă parte nu voia.

Dintr-o dată, simţi o mişcare în cablu. O secundă mai târziu, ancora sa zbură peste margine, iar Obi-Wan se trezi că se prăbuşeşte în întunericul de dedesubt.

Capitolul 12

Qui-Gon văzu o siluetă care stătea deasupra lor, pe marginea prăpastiei. Se aplecase peste margine pentru o fracţiune de secundă, apoi dispăru. O clipă mai târziu, cablul lansatorului lui Obi-Wan se slăbi şi Padawanul căzu pe lângă el cu o viteză alarmantă. Qui-Gon se ancoră imediat de stâncă şi se întinse cu Forţa pentru a încerca să-i oprească căderea. Dar energia întunecată din crevasa uriaşă lucra împotriva lui. Se simţea ciudat de epuizat şi nu avea capacitate de concentrare.

Qui-Gon trecu repede peste slăbiciunea lui şi se concentră şi mai mult. Îşi dori ca ucenicul său să facă la fel.

Sunetul ancorei lansatorului lui Obi-Wan lovind marginea crevasei fu muzică pentru urechile lui Qui-Gon. După câteva secunde aparent nesfârşite, se prinse, făcându-l pe Obi-Wan să se oprească brusc. Atârna în aer, undeva sub Qui-Gon.

— Eşti bine, Obi-Wan? strigă Qui-Gon în jos.

Vocea lui răsună din pereţii prăpastiei.

— Sunt bine, răspunse Obi-Wan. Şi pot vedea fundul crevasei.

Qui-Gon îşi testă linia. Era încă sigură. Apoi coborî în rapel restul drumului, cât de repede putu. Când ajunse pe fundul crevasei, Obi-Wan îşi pliase lansatorul de cablu şi cerceta zona cu ajutorul unei baghete luminoase. Podeaua crevasei era stâncoasă şi acoperită de vegetaţie alunecoasă. Vor trebui să meargă cu grijă.

— Nu văd nimic, spuse Obi-Wan.

Vocea îi suna ciudat de goală, iar Qui-Gon nu fu sigur dacă era din cauza prăpastiei, a căderii, sau pentru că erau atât de aproape de Holocron. Concentrarea de cunoştinţe întunecate se putea folosi de puterea cuiva. Dar senzaţia ciudată de gol îi dădea de asemenea de înţeles lui Qui-Gon că se aflau pe drumul cel bun. Se simţea, în acelaşi timp, respins şi atras.

Qui-Gon aprinse o a doua baghetă luminoasă şi Jedii cercetară zona până când găsiră o serie de urme de paşi. Din cauza vegetaţiei umede care acoperea solul prăpastiei, era imposibil de spus dacă existau mai multe seturi de urme. Pe

măsură ce se îndepărtau de punctul lor de coborâre, Qui-Gon auzi o bubuitură joasă. Părea ca şi cum se pregătea o furtună. Sau era mareea în creştere? Trecuse demult momentul în care era cea mai joasă maree şi apa ar fi trebuit să urce din nou.

Un fulger despică cerul de deasupra. În explozia de lumină, Qui-Gon crezu că vede o siluetă care se împleticea spre ei. Dar înainte să fie sigur, o coloană de apă începu să ţâşnească printr-o deschizătură mare din platoul stâncos pe care se aflau. Ridicându-se la câţiva metri deasupra capului său, obtură complet vederea lui Qui-Gon şi aproape că îi făcu pe amândoi Jedii să cadă din picioare. În timp ce ploua peste ei şi apa li se infiltra în cizme, Qui-Gon fu surprins să constate că apa era fierbinte. Cu un sentiment brusc de teamă, Qui-Gon îşi dădu seama că se aflau pe fundul unei crevase, dar că mai jos, erau probabil mai multe ca aceasta. Fundul mării era un fagure de miere. Nu se aflau în niciun caz pe pământ solid.

Apa continua să iasă din gaură cu o forţă remarcabilă. Nu exista niciun dubiu că marea se întorcea. Când, în cele din urmă, valul se linişti, se aflau până la glezne în apă fierbinte de mare. La câţiva metri în faţa lui, de cealaltă parte a deschizăturii, Qui-Gon putu vedea o formă zdrobită, întinsă pe solul crevasei.

Qui-Gon alergă orbeşte spre siluetă. Era Murk Lundi? Aşa era. Quermianul zăcea flasc pe solul crevasei, cu faţa parţial în apă. Aparatul care îi acoperea în mod normal unul dintre ochi dispăruse, lăsând la vedere o orbită goală.

Qui-Gon tocmai ajunsese aproape de profesor când acesta izbucni.

— Nu mă poţi opri! strigă el, ridicând capul.

Unul dintre braţele lungi şi subţiri căută sub haină şi scoase tremurând un blaster. Arma se clătină în mâna lui şi trase neglijent. Qui-Gon se feri rapid, scăpând de lovitură, în ciuda distanţei apropiate. În spatele lui, Obi-Wan îşi aprinse sabia de lumină. Lama albastră despică aerul, deviind proiectilul şi zburându-i lui Lundi blasterul din mână. Arma alunecă pe jos şi căzu în gaura gheizerului.

— Nu! strigă Lundi.

Se zbătu să se ridice în picioare, apoi se prăbuşi în apă.

— Unde e Holocronul? întrebă Obi-Wan, trăgându-l pe Quermian în picioare.

— În mâna mea! În mâna mea! L-am ţinut în mână! ţipă Lundi, înţepându-l pe Obi-Wan cu degetele sale ascuţite.

— Unde este acum? întrebă tânărul printre dinţi strânşi, legând cât de multe încheieturi slăbănoage ale profesorului putea prinde.

— Lasă-mă să plec. Lasă-mă să-l iau. Nu e pentru tine! Lundi îl scuipă pe Obi-Wan în faţă şi se zbătu sălbatic, dar nu avu puterea să se elibereze. Eu ar trebui să fiu acela!

Mintea lui Qui-Gon se învârtea. Simţea că se aflau aproape de Holocron. Foarte aproape. Încercă să se concentreze, să-i găsească locaţia, dar partea întunecată îi juca feste în minte. Era atât de aproape şi totuşi dincolo de perceperea lui mentală. Erau atât de multe lucruri pe care nu le înţelegea.

Dacă Lundi ţinuse Holocronul, unde era acum? Îl avea altcineva? Fusese incapabil să-i gestioneze puterea? Întrebările încă se formau în mintea lui când stânca de sub picioarele lui Qui-Gon tresări. Pentru o fracţiune de secundă, Maestrul Jedi se gândi să se scufunde în apele învolburate pentru a găsi răspunsurile. După o privire aruncată ucenicului său, sănătatea mentală îi reveni. Dacă Jedii nu putea să recupereze Holocronul, era puţin probabil că altcineva ar fi reuşit.

— Îl voi duce eu, îi spuse el scurt Qui-Gon Padawanului său.

Nu voia să-şi irosească forţele pentru a se explica. Înainte ca Qui-Gon să-l poată ridica pe Lundi de pe jos, un al doilea val de apă ieşi din prăpastie. Obi-Wan îl văzu venind şi îl sprijini pe Maestrul său, ajutându-l să îl pună pe Quermian pe un umăr. Dar acum apa le ajungea până la jumătatea gambei.

Obi-Wan deschise drumul, ţinând bagheta luminoasă în faţa lor. Trebuia să meargă cu grijă de-a lungul platoului stâncos, înapoi spre peretele crevasei.

Apa din jurul picioarelor lui Qui-Gon făcea ca acesta să ştie cu greu pe unde să păşească, iar Lundi îşi agita încontinuu câteva braţe şi îi turuia în ureche.

— Holocronul! striga el, luptându-se cu strânsoarea fermă a lui Qui-Gon. Trebuie să iau Holocronul! Este al meu. Al meu!

Qui-Gon încercă să-l ignore pe profesor, ceea ce nu era uşor.

În cele din urmă, putură vedea locul pe unde coborâseră. Dar cum aveau de gând să se întoarcă în vârf cu un Quermian

înnebunit şi cu un singur lansator de cabluri ancorat?

— Pot să mă urc şi să arunc cablul înapoi la tine, sugeră Obi-Wan.

Qui-Gon nu era sigur dacă mai aveau timp pentru asta – sau că ar fi putut reuşi în timp ce îl ţinea pe Lundi. Dar nu vedea nicio variantă mai bună şi nu se putea gândi la una cu Lundi ţipându-i în ureche.

Obi-Wan tocmai se ridicase de pe platoul stâncos când apăru o navă mică deasupra lui. Sărind înapoi pe sol, el şi Maestrul său împovărat se lipiră de peretele crevasei pentru a se adăposti. Nu aveau cum să ştie cine se afla înăuntru sau ce urmărea. Nava coborî cât mai aproape de crevasă, iar o scară lungă se lăsă în faţa lor. Nava părea vag familiară, dar în întuneric era greu de identificat. Obi-Wan îşi privi Maestrul, fiind nesigur. Nici Qui-Gon nu era lămurit în privinţa navei.

Dar nu era genul care să refuze ajutorul de care aveau, cu adevărat, nevoie.

Jedii se agăţară de scară şi urcară. Chiar şi cu treptele uniform distanţate, nu le fu uşor să-l ducă în siguranţă pe navă pe profesorul care se zbătea. Lundi leşină pe la jumătatea drumului.

Când Qui-Gon se trase în sfârşit în navă, era epuizat. Ţinându-l pe Lundi cu un braţ, apucase fiecare treaptă cu dinţii pentru a-şi muta mâna liberă la următoarea treaptă. De două ori, cizmele îi alunecară pe treptele umede, aproape trimiţându-l, pe el şi încărcătura sa grea, în apele de jos. În cele din urmă, ajunse la trapa navei şi se târî pe sine şi povara sa la bord.

— Mă bucur să te revăd, se auzi o voce feminină zglobie din cabina de pilotaj.

Qui-Gon fu surprins să o vadă pe Elda. Ea zâmbi la reacţia lui.

— Nu te aşteptai să mă vezi, nu-i aşa? întrebă ea.

Qui-Gon clătină din cap.

— Dar e oricum o plăcere, îi spuse el cu sinceritate. Îţi mulţumesc pentru că ai venit.

Pilotul se întoarse la comenzile sale şi ridică nava în aer.

— Nu trebuie să-mi mulţumiţi, răspunse ea. Ceva despre voi sau despre acest loc mi-a intrat pe sub piele şi m-am întors la scurt timp după ce am plecat. Pur şi simplu nu te puteam lăsa aici. La urma urmei, mi-aţi salvat nava de explozie. Am vrut să

vă întorc favoarea.

— Suntem recunoscători, remarcă Obi-Wan, în timp ce se prăbuşea pe un scaun.

Qui-Gon îl aşeză pe Lundi pe un alt scaun şi îl legă cu o bucată de cablu. Nu credea că bătrânul Quermian va avea prea multă putere când se va trezi, dar nu voia să rişte.

Deodată, profesorul ridică brusc capul. Qui-Gon făcu un pas înapoi, dar Lundi îşi încovoie gâtul lung în faţă, forţându-l pe Jedi să se lipească de peretele navei.

Ochiul bun al Quermianului se rostogolea în orbita sa în timp ce-l examina atent pe Jedi.

— Pacificatori! scuipă el. Aţi început un război. Lundi îşi clătină capul mic înainte şi înapoi pe gâtul său subţire. Război! Război! repetă el la nesfârşit, de fiecare dată vocea lui devenind mai puternică şi mai stridentă.

Qui-Gon deschise gura ca să vorbească, dar văzu că nu avea rost. Nu putu decât să privească cum delira strălucitul istoric de odinioară. Îl corupsese puterea părţii întunecate.

Maestrului Jedi îi era clar că Lundi era nebun. Urmau să-l escorteze înapoi la Templu şi să îl evalueze. Qui-Gon era sigur că va avea nevoie de ajutor psihiatric. Şi mai existau şi întrebări pentru Republica Galactică cu privire la ce intenţionase să facă cu Holocronul.

Nu aşa sperase Qui-Gon să se întoarcă din această misiune. Nu avea Holocronul. Ucenicul său părea zdruncinat. De asemenea, încă se punea întrebarea cine, în afară de Jedi şi de profesorul Lundi, ştia că se află acolo jos. Cine desfăcuse lansatorul de cabluri al lui Obi-Wan? Mai reuşise cineva să coboare în prăpastie? Cel mai bun lucru la care puteau spera era că Holocronul se afla încă pe fundul mării de pe Kodai – cel puţin până când mareea va scădea din nou, peste zece ani.

— Nu te vei putea descurca! Nu ştii ce să faci cu el! Nu-l meriţi!

Profesorul continuă să turuie. Qui-Gon nu era sigur că Lundi mai vorbea cu el.

Respirând adânc, Qui-Gon ignoră scandările nebuneşti ale lui Lundi. Încercă să-şi liniştească mintea, consolându-se cu faptul că Holocronul nu se afla în posesia lui Lundi. Totuşi, ştia că misiunea era departe de a se fi încheiat.

Zece ani mai târziu...

Capitolul 13

— Oameni patetici, lipsiţi de voinţă, scuipă Lundi. Ochiul său bun se rostogoli în orbită şi o urmă de salivă îi curse pe bărbie. Puterea era a mea – la îndemâna mea. Dar voi... voi mi-aţi luat-o. Mi-aţi furat-o.

Obi-Wan îl privi pe Quermianul nebun cum se zbătea în legăturile sale. Furia care clocotea în el era tangibilă, iar Cavalerul Jedi era sigur că Lundi l-ar fi ucis dacă ar fi putut. Dar, în afară de declaraţia lucidă despre puterea pe care aproape că o avusese şi apoi o pierduse, mare parte din ceea ce spunea era de neînţeles.

Profesorul Lundi aproape că-şi pierduse viaţa pe Kodai încercând să meargă după Holocronul Sith îngropat sub marea imensă a planetei. Supravieţuise, dar îşi pierduse sănătatea mintală – devorată de dispozitivul antic ascuns sub valuri.

Lundi se răsuci în scaun, încercând să se elibereze. Din acea noapte fatidică de pe Kodai, fusese judecat pentru crima de a încerca să readucă un mare rău în galaxie. Nu numai că încercase să obţină Holocronul, dar existau dovezi semnificative că intenţiona să îl folosească în scopuri malefice. Asta nu era o crimă pe care Republica să o trateze uşor. Lundi însuşi îşi mărturisise crima. De fapt, în timpul procesului, se lăudase că avusese momentan Holocronul în mână. Nu fusese uşor să i se ia declaraţia. Dezlănţuirile sale durau uneori zile întregi, sfârşind doar atunci când Quermianul nebun se prăbuşea. Chiar şi atunci, după ce era legat şi pus într-o celulă ca să nu se poată răni singur – sau pe oricine altcineva – continua să se agite şi să mormăie furios în somn.

— Copil slab, mârâi Lundi, privindu-l pe Obi-Wan prin gratiile celulei sale. Eşti un nimic. Un nimic.

Obi-Wan se uită înapoi la profesor. Sentimentele lui pentru Murk Lundi nu se schimbaseră în ultimii zece ani. Răutatea şi nebunia profesorului îi provocau o stare de repulsie totală, iar Obi-Wan ar fi vrut să stea cât mai departe de Lundi. Dar nu putea să sfideze decizia Consiliului. Misiunea era misiune.

Obi-Wan fusese surprins atunci când el şi Padawanul său, Anakin Skywalker, fuseseră chemaţi la Templu, mai devreme în acea zi. Din senin, misiunea în care se aflau fusese preluată de o altă echipă Jedi. Asta nu i se mai întâmplase niciodată lui Obi-Wan. Ori de câte ori el şi Maestrul său decedat Qui-Gon Jinn sau el şi Anakin erau însărcinaţi cu o misiune, întotdeauna o duceau la bun sfârşit. Cel puţin până acum. În timp ce îşi croiau drum pe coridoarele Templului, Obi-Wan observase că Anakin era deranjat de schimbarea bruscă a planurilor. Ucenicul în vârstă de 13 ani se simţise, în mod clar, bine în misiunea care le fusese atribuită iniţial – îi permitea să se joace cu sistemele de armament ale unei nave elegante.

— Ar fi cazul să fie ceva bun, mormăi el.

Obi-Wan îl consiliase pe băiat, spunându-i că, şi dacă nu va fi ceva bun, va fi cu siguranţă important. Anakin doar îşi dăduse ochii peste cap în timp ce intrau în Camera Consiliului Jedi. Obi-Wan se mirase pe moment de acest lucru. În calitate de Padawan, intrarea în Camera Consiliului îl făcuse întotdeauna să îi transpire palmele şi să i se accelereze bătăile inimii.

Era un loc incredibil de important, dar care reuşea întotdeauna să îl facă să fie uşor nervos. Anakin nu dădea niciodată semne de nervozitate la intrarea în Camera Consiliului. Intra pur şi simplu, ca şi cum ar fi fost casa unui vechi prieten.

De îndată ce el şi Anakin intrară în Cameră, Obi-Wan ştiu că ceea ce îi adusese acolo era ceva foarte serios. Erau prezenţi toţi Maeştrii Jedi, iar expresia de pe faţa lui Yoda era neobişnuit de gravă.

— Din nou, despre Holocronul Sith de pe Kodai, zvonuri există, spuse Yoda, fără să piardă timpul. Să îl recupereze, cineva plănuieşte.

Obi-Wan simţi un val de frică trecând prin el. Avusese de câteva nopţi vise şi viziuni tulburătoare. La început nu fusese sigur din ce cauză. Apoi îşi dăduse seama că trecuseră aproape exact zece ani de când el şi Qui-Gon îl urmăriseră pentru prima dată pe Doctorul Murk Lundi până la Holocronul Sith. Lunile din Kodai urmau să se afle în curând pe orbită sincronă, provocând din nou mareea uimitor de joasă. Şi atunci erau făcute încercările pentru recuperarea Holocronului.

— Asta nu e tot, adăugă Maestrul Ki-Adi Mundi. Urmă un moment de tăcere în Cameră înainte să continue. Jedii din toată

galaxia au primit mesaje de ameninţare cu privire la faptul că Sithul va câştiga putere. Unele dintre aceste mesaje conţin imagini în care Jedii sunt ucişi cu brutalitate.

— La început am crezut că ameninţările sunt opera unor infractori banali care doresc să fie în centrul atenţiei, zise Mace Windu curăţându-şi gâtul. Dar având în vedere natura periculoasă a informaţiilor din Holocron şi faptul că Sithul s-a întors, trebuie să tratăm foarte serios ameninţările.

— Să acţionăm imediat, noi trebuie, spuse Maestrul Yoda, dând uşor din cap. În mâini greşite, Holocronul nu trebuie să cadă. Să oferim Sithului o astfel de victorie, nu trebuie.

Stând în faţa semicercului de Maeştri Jedi, Obi-Wan închise pentru scurt timp ochii. Îşi simţea trupul umplându-se de spaimă şi voia să o lase să treacă prin el. Nu îi fusese uşor să facă acest lucru. Obi-Wan ştia că el şi Anakin erau, evident, echipa Jedi cea mai bună pentru această misiune. La urma urmei, el era mai familiarizat cu Lundi, Holocronul şi Kodai decât orice alt Jedi în viaţă. Dar nu era o misiune pe care să o aştepte cu nerăbdare – sau cu care să se simtă confortabil.

Nu numai că era lipsit de ajutorul şi îndrumarea lui Qui-Gon, dar Maestrul său murise de mâna unui Lord Sith apărut pe neaşteptate.

— Ce s-a întâmplat, Jedi? scuipă Lundi. Te-ai pierdut într-o amintire?

Obi-Wan reveni brusc la realitate. Ceva umed îi împroşcă faţa. Saliva lui Lundi.

— Ar fi bine să ai gri..., începu să strige Anakin, protector.

Dar Obi-Wan ridică repede un braţ pentru a-l linişti pe Padawanul său.

Ştergându-şi calm faţa cu mâneca robei, Obi-Wan se uită înapoi la profesor. Nu voia să-şi arate furia sau frustrarea. Deşi îşi dorea cu disperare să poată merge în misiune fără acea fiinţă nebună şi malefică, ştia că nu poate. Cea mai bună şansă de a-i opri pe cei care căutau Holocronul era să aibă cu ei bogăţia de cunoştinţe a lui Lundi – oricât de confuză şi ameninţătoare ar fi fost. Obi-Wan se uită fix în ochiul bun al bătrânului Quermian, căutând o licărire de pocăinţă sau de bun-simţ.

Oricare dintre ele i-ar fi dat un mic sentiment de speranţă. Dar, în timp ce Murk Lundi se uita la el, Obi-Wan nu văzu

niciunul dintre aceste sentimente.

Capitolul 14

Anakin făcu un mic pas înainte, încercând să vadă în ochii Quermianului. Era o sarcină dificilă, deoarece capul i se mişca şi se unduia ca al unei păsări. Anakin ştia că acesta era un simptom al nebuniei.

Pe când era copil pe Tatooine, îi văzuse pe unii dintre locuitorii străzii făcând acelaşi lucru. Dar acum era ceva diferit. Stând în faţa celulei lui Lundi din spitalul de nebuni, Anakin se simţi intrigat. Era ceva puternic aici – ceva foarte puternic.

Observă cum ochiul bun al lui Lundi se îngustă până la o fantă întunecată în timp ce se uita la Obi-Wan. Ardea cu o ură înflăcărată. Nu mai văzuse niciodată pe cineva să se uite aşa la Obi-Wan. Era puţin tulburător. Desigur, Anakin ar fi ales oricând *tulburător* şi *interesant* în loc de *plictisitor*. Astăzi, alesese altcineva pentru el.

Dintr-o dată, Lundi se năpusti înainte, împingându-şi capul şi gâtul lung de Quermian printre gratii. Anakin se lăsă pe spate când Lundi începu din nou să vocifereze despre Holocron.

— Lunile se mişcă. Valurile se schimbă, bâigui el. Câteva dintre braţele sale lungi şi subţiri se agitau prin aer. Ştiam că nu vei sta departe. Nimeni nu stă. Toţi vin la mine. Plângând. Implorând. Ţipând. *Învaţă-mă, profesore. Arată-mi calea*. Ei cred că am eşuat. Dar noi ştim altceva, nu-i aşa?

Îl privi fix pe Obi-Wan, apoi continuă, aproape ca şi cum ar fi vorbit singur.

— Da, bineînţeles că ştim altceva. Ştim că nu am eşuat. Nu puteam să dau greş. Am deţinut puterea. Am avut puterea în mâinile mele. Asta nu înseamnă eşec. Dar apoi am fost jefuit! Jefuit de nişte hoţi îmbrăcaţi în robe, aflaţi într-o misiune de pace. Ţine, Jedi. Ia o bucată din asta!

Numeroasele braţe încătuşate ale lui Lundi împinseră stângaci mâncarea din celulă, lovindu-l pe Obi-Wan în faţă.

Anakin se uită la Maestrul său, aşteptându-se să vadă o reacţie. Dar Obi-Wan nici măcar nu tresări. Pur şi simplu rămase în faţa celulei lui Lundi cu un calm stoic.

— Avem nevoie de ajutorul tău, profesore, pentru a

recupera Holocronul, spuse el încet.

Profesorul Lundi îşi ridică privirea, vizibil surprins. Ochiul i se lărgiră şi un zâmbet i se întinse pe faţă, dezvăluind două rânduri de dinţi cariaţi. Îşi apropie din nou faţa de gratii, iar Anakin putu să-i simtă respiraţia râncedă.

— În sfârşit, voi, Jedii, aţi găsit calea cea bună, se hlizi el.

Capitolul 15

Nu dură mult până când Obi-Wan aranjă ca Lundi să fie eliberat în custodia sa. Până după-amiază târziu, Obi-Wan, Anakin şi profesorul se aflau într-o navă cu destinaţia Kodai. După ce se instalară, Obi-Wan încercă din nou să vorbească cu Lundi. Deşi Jedii ştiau că Holocronul fusese văzut ultima dată pe Kodai, nu erau siguri că încă mai era acolo. Iar Obi-Wan era sigur că Lundi avea şi alte informaţii care s-ar fi dovedit vitale pentru găsirea artefactului antic. Chiar dacă Lundi nu intenţiona să îi ajute pe Jedi, era posibil să existe indicii neintenţionate în torentul de cuvinte şi injurii pe care le scotea. Deşi nu era deloc vesel, Lundi părea bucuros că ieşise din izolare. Balansându-se înainte şi înapoi în cuşca sa de reţinere, privea prin cala navei ca un copil curios.

Obi-Wan spera că schimbarea de peisaj îl va face pe Lundi să devină mai cooperant. Spera, de asemenea, că avea să fie suficient de lucid pentru a le oferi informaţii corecte.

— Jedii nu sunt interesaţi să folosească Holocronul pentru a promova răul, spus el, înfruntându-l direct pe Lundi. Mai degrabă, dorim să fie recuperat pentru a putea fi adăpostit permanent într-un loc sigur.

Ochiul lui Lundi sclipi, apoi râse.

— Nu eşti decât un om speriat şi fără voinţă – un băiat laş, chicoti el. Nu te-ai schimbat deloc, şi nici Jedii nu s-au schimbat. Ar fi trebuit să ştiu că Jedii nu vor dori să îmblânzească Holocronul. Nici măcar nu au puterea de a încerca.

Cu coada ochiului, Obi-Wan îl văzu pe Anakin sărind în picioare.

— Nu-l insulta pe Maestrul meu! strigă el. El cunoaşte curajul mult mai bine decât tine.

— Este în regulă, Anakin, spuse Obi-Wan cu calm, punând o mână liniştitoare pe umărul Padawanului său. Nu sunt vulnerabil la insulte.

Obi-Wan îl privi pe Anakin întorcându-se şi aşezându-se pe scaunul copilotului. Alături de el, pilotul se juca nervos cu comenzile navei. Era evident că era agitat de delirul

profesorului. Dar Lundi era acum neobişnuit de tăcut. Se uita fix la Jedi din spatele gratiilor de duroţel, fără să scoată un cuvânt.

* * *

Obi-Wan se tot răsucea pe canapeaua de dormit. Trecuse mai bine de o zi de când se îmbarcaseră pe navă şi aproape la fel de mult timp de când Lundi nu mai vorbise. Obi-Wan era acum aproape sigur că Lundi ştia cine căuta Holocronul – şi cum să ajungă la el înaintea respectivilor. Dar încercările de a smulge informaţii de la profesor se dovediră a fi fără rezultat. Era blocat într-o bătălie a voinţelor cu un nebun dezaxat, iar nebunul dezaxat era în avantaj. Obi-Wan închise ochii şi îşi impuse să se relaxeze. În cealaltă parte a camerei, Anakin dormea adânc, ritmul respiraţiei sale răsunând încet în spaţiul mic. Obi-Wan îşi limpezi mintea. Dacă nu se odihnea, ar fi fost în dezavantaj când ar fi ajuns pe Kodai. Tocmai când se lăsase furat de somn, o voce familiară se auzi în mintea lui Obi-Wan.

Mai erau şi alţii, Padawan, spuse vocea.

Obi-Wan lăsă să scape o expiraţie lungă. Vocea era a lui Qui-Gon. Maestrul său decedat fusese mereu acolo pentru a-l ajuta şi încă mai era – chiar şi mort.

Au fost şi alţii implicaţi în căutarea Holocronului de către Lundi. Contactează-i. Poate că Lundi le-a spus ceva care ar putea fi de ajutor acum.

Obi-Wan deschise ochii. *Mulţumesc, Maestre*, gândi el în timp ce se ridica în şezut. Ridicându-se apoi în picioare, ieşi în linişte din cameră. Voia să o contacteze pe Jocasta Nu cât mai curând posibil. Mai aveau câteva zile până la refluxul de pe Kodai. Nu era timp de pierdut.

Nu îi luă mult timp lui Jocasta să localizeze doi dintre cei trei studenţi care fuseseră cei mai apropiaţi de Lundi. Atât Omal, cât şi Dedra locuiau pe aceeaşi planetă. Obi-Wan îi ordonă pilotului să schimbe cursul.

Ajunseră la apartamentul lui Omal chiar a doua zi.

— Omal a fost unul dintre cei mai străluciţi studenţi ai Doctorului Lundi, îi explică Obi-Wan lui Anakin după ce se asiguraseră că Lundi era în siguranţă şi străbătuseră diverse străzi şi alei. Unul dintre cei mai devotaţi adepţi. Sper că ne va putea da informaţii pe care să le putem folosi pentru a merge

mai departe.

Cei doi Jedi urcară un rând de trepte şubrede până la o uşă ponosită. Înainte să bată la uşă, Obi-Wan se uită în jur şi îşi notă mental care era cea mai rapidă cale de retragere. Faima lui Lundi se diminuase, dar nu exista nicio garanţie că foştii săi adepţi ar fi fost prietenoşi cu Jedii.

Când Omal deschise uşa, Obi-Wan ştiu imediat că nu era o ameninţare şi nici nu-i putea ajuta. Hainele îi erau murdare şi dezordonate. Avea umerii căzuţi, iar ochii îi zburau în permanenţă, de parcă privirea unui singur lucru, pentru prea mult timp, era incredibil de dureroasă. Dar, cel mai mult, se părea că mintea lui Omal era aproape la fel de zăpăcită ca şi a lui Lundi. Obi-Wan aproape că-i simţea gândurile cum îi săreau în cap, ciocnindu-se unele de altele şi încurcându-se între ele.

— Ce vrei? întrebă Omal.

Aruncă o privire la hainele Jedi, iar mâinile lui începură să tremure. Tristeţea şi groaza îl cuprinseră pe Obi-Wan. Ce se întâmplase cu băiatul cu ochi strălucitori pe care îl văzuse la prelegerea Doctorului Lundi cu zece ani în urmă? Ce anume îi făcuse Lundi – şi probabil Holocronul Sith? Şi ce însemna asta pentru misiune?

— Vrem doar să vorbim cu tine, Omal, zise Obi-Wan cu blândeţe. Putem intra?

Omal nu răspunse, ci se întoarse cu spatele la uşă. Se îndreptă spre o cameră de zi mică, iar Jedii îl urmară. Gunoaiele erau împrăştiate pe podea, iar mobila părea că avea să se prăbuşească în orice moment. Aerul era viciat şi împuţit. Anakin îşi flutură pentru scurt timp o mână în faţa nasului, dar Obi-Wan îi aruncă o privire care îl făcu pe băiat să-şi lase ambele mâini pe lângă corp.

Obi-Wan analiză rapid împrejurimile, apoi se întoarse spre Omal, care stătea stingher în mijlocul camerei murdare. Va trebui să fie blând cu el.

— Suntem Jedi într-o misiune importantă, începu el. Încercăm să recuperăm Holocronul Sith pentru a putea fi păstrat în siguranţă. Ţi-a vorbit vreodată Profesorul Lundi despre artefact?

La menţionarea Holocronului, Omal începu să geamă încet, legănându-se înainte şi înapoi pe călcâie. Obi-Wan era pe punctul de a-l mai întreba ceva, când uşa de la intrare se

deschise şi intră Dedra – cea de-a doua studentă a lui Lundi – cu o pungă de cumpărături. Obi-Wan fu uşurat să vadă că, în mare parte, Dedra arăta în regulă. Era mai în vârstă şi avea o privire obosită, dar îşi păstrase sănătatea mintală. Sprijinindu-şi punga cu mâncare pe şold, i-a făcut semn lui Obi-Wan ca Jedii să intre în bucătărie.

— Ne întoarcem imediat, spuse Obi-Wan, scuzându-se pe sine şi pe Anakin.

Cei doi Jedi o urmară pe Dedra în bucătărie.

— Eu sunt Obi-Wan Kenobi, spuse el, iar acesta este Padawanul meu, Anakin Skywalker.

Deşi o văzuse pe Dedra la o prelegere a profesorului Lundi, nu făcuse niciodată cunoştinţă cu ea.

— Numele tău nu este important, răspunse Dedra. Ştiu că eşti un Jedi şi bănuiesc că eşti în căutarea Holocronului Sith.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Dorim să îl punem în siguranţă – pentru totdeauna, explică el.

O expresie de tristeţe se răspândi pe faţa Dedrei.

— Ar fi bine, zise ea. A făcut deja atât de mult rău, atât de multor persoane.

Aruncă o privire spre sufragerie. Obi-Wan ştia că nu vorbea despre străvechea tiranie Sith.

— Starea psihică a lui Omal este fragilă, explică ea. Este mai bine să nu-l menţionăm pe Lundi, sau Holocronul, în prezenţa lui.

— Mi-am dat seama de asta, spuse Obi-Wan, simţind un fior de vinovăţie. Ştii cumva ce s-a întâmplat?

Dedra se întoarse şi începu să despacheteze o parte dintre cumpărături. Părea că vrea să-i dea de mâncare lui Omal.

— Ştiu doar că nu mai este acelaşi de când profesorul Lundi şi-a luat un concediu sabatic acum zece ani, spuse ea.

Dedra scoase câteva legume dintr-o pungă şi începu să le spele. Obi-Wan observă că mâinile îi tremurau uşor, dar ea îşi ţinea ochii pe ceea ce făcea.

— Şi asta e tot ce ştii? întrebă Obi-Wan, uitându-se la ea cu atenţie.

Dedra suspină şi mâinile îi căzură în bazinul cu apă.

— Nu, nu e totul, recunoscu ea.

Obi-Wan aşteptă răbdător ca Dedra să continue.

— În urmă cu zece ani, Omal l-a urmat pe Norval, un alt elev-vedetă al profesorului Lundi, pe Kodai. Norval era obsedat de Holocron şi se alăturase în secret uneia dintre sectele obsedate de obţinerea lui. Şi-a dat seama că Lundi îl urmărea şi a decis că profesorul avea nevoie de ajutorul său. Omal a vrut să-l împiedice pe Norval să intervină în căutarea Doctorului Lundi. Credea că tipul de putere despre care vorbea Lundi ar fi fost prea mult pentru Norval ca să se descurce cu ea. Dedra opri apa şi se întoarse spre Obi-Wan. Nu ştiu ce s-a întâmplat, dar este evident că a fost prea mult şi pentru Omal, spuse ea în şoaptă. Şi, din moment ce profesorul Lundi a fost internat de atunci, cred că a fost prea mult şi pentru el.

Obi-Wan tăcu o clipă, gândindu-se.

— Ce s-a întâmplat cu Norval? întrebă în cele din urmă.

O privire chinuită apăru în ochii Dedrei.

— Nu ştiu, spuse ea cu jale. Dar cel mai bun lucru pe care îl pot spera este că a murit.

Capitolul 16

Ochii lui Anakin se măriră. Ăsta era un lucru îngrozitor de spus. Chiar şi atunci când fusese sclav pe Tatooine, în tinereţe, nu îşi dorise niciodată ca viaţa lui să se sfârşească. Moartea părea atât de permanentă, atât de definitivă.

— Nu ştiam pe atunci că Norval studiase obsesiv textele Doctorului Lundi, se explică Dedra rapid, văzând reacţiile Jedilor. Îşi dezvoltase gustul pentru putere şi o dorea cu disperare. Învăţăturile îl schimbaseră.

Anakin nu era sigur că înţelegea ce voia să spună Dedra. Ştia cum e să îţi doreşti ceva cu ardoare. Îşi dorise să câştige o cursă de ataşe pe Tatooine. Voia să-şi elibereze mama. Voise să devină Jedi. Dar nu credea că aceste dorinţe îl schimbaseră cu adevărat. Erau, pur şi simplu, o parte din ceea ce era el.

Nimeni nu spuse nimic timp de câteva momente. Anakin simţi că Maestrul său asimila totul, încercând să pună toate informaţiile cap la cap în mintea sa. Dintr-o dată, liniştea din bucătărie fu spartă de vocea lui Omal. Mormăia ceva în cealaltă cameră. Cuvintele nu erau clare, dar tonul era disperat. O privire de îngrijorare traversă faţa Dedrei şi ea se mişcă spre sufragerie.

— Mă duc eu să văd ce face, se oferi Anakin.

Îi lăsă pe Obi-Wan şi Dedra în bucătăria mică şi se întoarse în sufragerie. Omal stătea în continuare pe podea, dar capul îi era acum puternic înclinat într-o parte. Lacrimile îi curgeau pe o parte a feţei, iar nasul îi curgea. Anakin se uită lung la el. Îi părea rău pentru el şi îşi dorea să poată face ceva pentru a-l ajuta. Dacă era adevărat ceea ce spunea Maestrul său, Omal fusese schimbat într-un mod oribil şi permanent.

— Eşti bine, spuse Anakin cu blândeţe, revenindu-şi din gânduri. Trebuie doar să-ţi curăţăm faţa.

Găsi o mică bucată de cârpă relativ curată şi o folosi pentru a-i şterge faţa lui Omal. Acesta se uită la el recunoscător pentru o clipă. Apoi ochii i se îndepărtară din nou şi reîncepu să se balanseze înainte şi înapoi.

Anakin îl privi pe Omal pentru ceea ce i se păru a fi o

eternitate. Când, în sfârşit, îşi întoarse privirea, simţi o dorinţă puternică de a continua misiunea. Trebuia să afle ce anume cauzase căderea lui Omal – ce anume făcuse Consiliul Jedi să se agite atât de tare. Voia să o facă acum – să iasă din apartament, să plece.

Dedra le spusese tot ce ştia, iar Omal era clar că nu avea de gând să le spună absolut nimic. Ce mai făcea Obi-Wan în bucătărie? Exista vreun motiv pentru care îi trebuia atât de mult timp? Simţindu-se neliniştit, Anakin începu să se uite prin sufragerie. Mormane de haine murdare, resturi de mâncare şi tot felul de alte obiecte erau împrăştiate pe podea. Niciunul dintre ele nu părea deosebit de interesant sau important. Apoi, cu coada ochiului, Anakin zări ceva strălucitor ieşind de sub o tunică. Ridicându-l, văzu că era un mic holoproiector. Anakin încercă să-l pornească, dar îşi dădu seama aproape imediat că era stricat.

Din locul său de pe podea, Omal începu să gemă încet.

— Nu, Norval. Nu, repetă el.

Anakin abia dacă îl auzi. Îi plăceau chestiile mecanice şi nu se putu abţine să nu umble puţin la proiector. Scoase o unealtă de la centura sa utilitară şi începu să meşterească la holoproiector. Dar aparatul era blocat.

— La naiba! exclamă Anakin.

Fu surprins de propria-i frustrare. De obicei, îi plăcea acest gen de provocare.

Tocmai era pe punctul să arunce proiectorul defect într-o parte, când apăsă secvenţa corectă şi acesta prinse brusc viaţă. La început, imaginea fu neclară, iar lui Anakin îi fu greu să o distingă. Apoi, când începu să-şi dea seama la ce se uita, rămase cu gura căscată. Era o imagine a unui Cavaler Jedi ucis cu brutalitate.

Anakin rămase încremenit, uitându-se la imagine. În spatele lui, gemetele lui Omal deveniră din ce în ce mai puternice. În cele din urmă, sunetul ajunse şi la urechea lui Anakin şi tânărul încercă să oprească proiectorul. Numai că acum era blocat şi nu se mai oprea.

Crima se repeta iar şi iar. Jediul Ithorian îşi ridica sabia de lumină – dar era lovit din spate de o salvă de blaster. Jediul se prăbuşea la pământ, mort.

Inima lui Anakin începu să bată cu putere. Încercă să nu

se uite la imagine, dar ceva părea să-i ţină ochii asupra ei. Şi ceva din ceea ce vedea i se părea familiar. Era ca şi cum ar mai fi văzu imaginea înainte şi o cunoştea cumva. Anakin începu să se simtă rău. Îşi forţă unealta de reparaţii în partea de jos a proiectorului şi imaginea dispăru. Aruncă aparatul înapoi pe podea şi se întoarse.

Mâinile îi tremurau uşor, iar genunchii i se simţeau moi.

Gemetele lui Omal dădeau glas la ceea ce simţea Anakin. Tânărul inspiră adânc şi încercă să-şi limpezească gândurile. Ştia, desigur, că mesaje de acest fel erau trimise prin toată galaxia. Fusese la şedinţa de informare a Consiliului Jedi şi i se spusese totul despre ele. Dar nu se aşteptase să vadă unul. Nu fusese pregătit pentru asta. Şi acum, imaginea aceea îngrozitoare îi era implantată în minte.

Anakin se uită la Omal. Acesta nu mai gemea, dar ochii îi zburau înainte şi înapoi între Anakin şi holoproiectorul stricat de pe podea. Era pe punctul să se apropia de el când Obi-Wan intră în fugă în sufragerie, cu Dedra în spatele lui.

— Tocmai am primit un apel de pe navă, spuse el. Se pare că Doctorul Lundi a decis să vorbească din nou. Iar pilotul crede că sunt câţiva huligani care pândesc hangarul. Ameninţă că îl va lăsa pe Lundi şi va decola.

Anakin simţi cum îl cuprinde uşurarea şi îşi dădu seama cât de tulburat era din cauza apartamentului lui Omal şi a mesajului holoproiectorului. Voia să plece de acolo, şi chiar dacă o făcea în acea secundă, nu ar fi fost prea devreme.

— I-ai spus să se ţină bine? întrebă Anakin, urmându-l recunoscător pe Obi-Wan până la uşă.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Dar nu sunt sigur cât timp ne va aştepta. A fost puţin agitat încă de când am plecat de pe Coruscant.

— Poţi să mai spui asta o dată, zise Anakin. Tipul nu are coloană vertebrală.

Jedii îşi luară rămas bun de la Omal şi Dedra şi se grăbiră să se întoarcă la navă. Anakin ştia că ar trebui să-i spună Maestrului său despre proiector şi mesaj, dar, dintr-un motiv oarecare, nu voia să o facă. Era ciudat, dar se simţea vinovat. De parcă ar fi fost cumva responsabil pentru mesaj, pentru ceea ce se întâmplase în el.

Dar n-are niciun sens, gândi Anakin. Nici măcar nu ştiu

cine sunt, sau ce au fost acele persoane. Grăbindu-se după Maestrul său, Anakin decise să nu spună nimic. Obi-Wan părea distrat şi nu era ca şi cum existenţa mesajului ar fi fost o informaţie nouă. Îi va spune mai târziu, când va veni momentul potrivit.

Capitolul 17

— Voi verifica exteriorul navei pentru a mă asigura că nu a avut loc vreun sabotaj, spuse Anakin odată ce intrară în hangar.

Obi-Wan zâmbi. Ştia că Padawanul său ar fi preferat să investigheze ceva mecanic decât să facă orice altceva.

— Bine, spuse el. Eu mă duc înăuntru şi voi vorbi cu căpitanul – şi cu Lundi.

Obi-Wan se grăbi să urce pe rampa navei şi să intre în cabina de pilotaj.

— Era şi timpul, spuse pilotul, deşi lui Obi-Wan i se păru că părea uşurat să-l vadă. A tot delirat în ultima jumătate de oră. Arătă nervos spre cală, unde Lundi stătea în cuşca lui. Ceva legat de un dispozitiv antic care îl cheamă. Şi despre maree.

— Mulţumesc, spuse Obi-Wan, întorcându-se spre cală.

Inspiră adânc. Vroia ca această conversaţie – dacă despre asta era vorba – să decurgă bine. Avea nevoie ca ea să decurgă bine.

— Tocmai am fost să-i văd pe Dedra şi pe Omal, spuse Obi-Wan calm.

Îl urmări atent pe Lundi pentru a vedea dacă avea vreo reacţie la nume, dar nu văzu niciuna. Lundi, pur şi simplu, se uită la el prin fanta întunecată care îi era ochiul bun. Dezamăgit, Obi-Wan continuă.

— Au avut câteva lucruri interesante de spus despre Norval.

De data asta Obi-Wan văzu o reacţie. Doar că nu era una la care se aşteptase. Profesorul zâmbi răutăcios, arătându-şi dinţii galbeni şi stricaţi. Expresia păru să îngheţe pe faţa lui. Oricât încercă, Obi-Wan nu-şi putu da seama ce însemna zâmbetul acela. Simţi din nou că-l cuprinde frustrarea. Lundi era ca un perete alb.

Deşi era mai slăbit decât atunci când îl văzuse Obi-Wan pentru prima dată, cu zece ani în urmă, pe Coruscant, mintea lui era o enigmă. Obi-Wan nu-i putea accesa gândurile, nici măcar cu ajutorul Forţei. Cum ar fi putut să determine cine căuta Holocronul dacă Quermianul nu voia să coopereze?

— Norval a fost pe Kodai cu tine, spuse Obi-Wan cu voce tare.

Ecoul pe care îl făcu vocea lui în cală îl surprinse atât pe el, cât şi pe Lundi, care îşi ridică privirea. Obi-Wan se gândi brusc că s-ar fi putut să fi găsit o cale de a trece de zidul profesorului.

— La fel ca şi Omal. Aţi căutat Holocronul împreună.

Lundi se aplecă în faţă, ca şi cum ar fi vrut să vorbească. Faţa îi era apăsată de gratiile cuştii. Dar, o clipă mai târziu, se lăsă din nou pe spate, zâmbind satisfăcut.

— Aveai cunoştinţele necesare, dar aveai nevoie de acei copii pentru a-ţi face treaba murdară. Să-l obţină pentru tine. Nu credeai că poţi să te scufunzi singur atât de adânc...

Obi-Wan aşteptă cu disperare ca Lundi să intervină, să înceapă să vorbească, să se opună la ceea ce spunea el. Dar profesorul părea să ştie că exact asta era ceea ce dorea Obi-Wan. Stătea acolo ca o piatră, cu toate braţele sale lungi încrucişate la piept. Faţa îi era contorsionată într-un rânjet sfidător.

Obi-Wan simţi brusc nevoia să spargă gratiile cuştii şi să smulgă rânjetul de pe faţa lui Lundi. Chiar şi nebun, şi închis într-o cuşcă, Quermianul încă mai avea putere. Şi în acel moment, Obi-Wan ura acea putere cu fiecare fibră a fiinţei sale.

— Trebuie să ştim dacă Holocronul este încă în crater! strigă el. Trebuie să ajungem la el înaintea...

Obi-Wan se opri. În furia lui, aproape că scăpase o informaţie periculoasă. După ce fusese închis în ultimii zece ani, Lundi nu ar fi avut de unde să ştie că se întorsese Sithul cu adevărat. Nu ar fi putut şti că altcineva din galaxie deţinea cunoştinţele pe care el le căutase...

Capul micuţ al lui Lundi se înclină într-o parte.

— Ţi-e frică, băiete. Dar nu de elevii mei, spuse el, aplecându-se din nou în faţă. Nu... este ceva mai mult de atât. Ceva mult mai mare, mult mai înfiorător. Vorbea încet, ca şi cum ar fi vrut să se asigure că Obi-Wan reţinea fiecare cuvânt. Sithul, spuse el, lăsându-se din nou pe spate. Ochiul i se lărgi şi Obi-Wan putu să-i vadă pupila mare şi neagră. Ţi-e frică de Sith, de întoarcerea lor. Lundi se lăsă şi mai mult pe spate şi chicoti cu voce tare. Ar trebui să-ţi fie, spuse el.

Obi-Wan îl privi fix pe Lundi. Ştia că profesorul voia ca el

să spună ceva, să-şi recunoască teama. Dar nu-i va da această satisfacţie.

În cală urmă o tăcere totală timp de câteva minute lungi, timp în care cei doi se priviră unul pe celălalt. În cele din urmă, Lundi vorbi.

— Pot să-ţi spun unde se află Holocronul, zise el, părând remarcabil de lucid. Îţi pot spune chiar şi cum să îl obţii. Întrebarea este: ce poţi face pentru mine în schimb?

Capitolul 18

Anakin înconjură nava pentru a treia oară. Nu văzu nimic neobişnuit şi începu să creadă că fusese doar paranoia căpitanului. Având în vedere personalitatea lui, cu siguranţă părea posibil. Şi, Anakin trebuia să o recunoască, să stai cu Doctorul Lundi putea fi tulburător pentru oricine.

Satisfăcut că nu era nimic în neregulă, se îndreptă spre navă. Obi-Wan se afla pe punte şi programa coordonatele planetei Kodai în sistemul de navigaţie.

— Ne îndreptăm imediat spre Kodai, spuse el.

Anakin fu uşurat să părăsească planeta şi să meargă mai departe. Maestrul său, de asemenea, părea mulţumit.

— Profesorul a confirmat în cele din urmă că Holocronul se află încă în seiful său subacvatic.

Anakin strâmbă din nas.

— Ar putea să mintă, sublinie el.

Obi-Wan oftă.

— Ştiu, recunoscu el. S-ar putea să încerce să ne pună în pericol. Sau s-ar putea să se joace cu noi. Dar este singura informaţie pe care o avem şi instinctul îmi spune că ar trebui să avem încredere în ea. În plus, nu avem la dispoziţie decât puţin timp pentru a verifica, cât este joasă mareea.

Anakin aprobă din cap. Se simţea mai bine în legătură cu mesajul hologramei, acum că erau pe cale să părăsească planeta. Poate că era un moment bun să-i spună lui Obi-Wan despre el.

— Maestre, începu el. Am găsit nişte...

— Îţi spun eu, cineva a fost acolo, spuse pilotul, întrerupându-l. Cineva îşi făcea de cap cu nava mea.

Anakin îşi dădu ochii peste cap înainte să se întoarcă spre căpitan. Tipul începuse să-l enerveze.

— Am verificat totul, spuse Anakin liniştit. Totul pare în regulă.

Căpitanul păru să se îndoiască, dar nu răspunse, în timp ce nava decolă. În curând, nu mai putură vedea decât negura spaţiului prin ferestrele cabinei de pilotaj. Căpitanul se pregăti

pentru saltul în hiperspaţiu.

Anakin se simţi brusc obosit şi fu recunoscător pentru un pic de răgaz.

Călătoria până la Kodai avea să dureze mai mult de o zi, aşa că va avea puţin timp să se odihnească şi să-şi adune gândurile.

Dintr-o dată, se auzi o explozie puternică pe partea motoarelor, iar nava se balansă puternic spre stânga.

— Ţi-am spus! strigă căpitanul. Cineva mi-a sabotat nava. Trebuie să aterizăm imediat!

— Nu putem, zise Obi-Wan raţional. Este exact ceea ce vor sabotorii să facem.

Căpitanul făcu ochii mari.

— Dar nu putem zbura aşa, spuse el, cu vocea ridicată în timp ce fumul se revărsa în cabina de pilotaj dinspre partea din spate a navei. Comenzile mele sunt inutile. Vom muri cu toţii.

Anakin simţi cum îi creşte din nou supărarea. Dar de data asta era amestecată cu un sentiment de vinovăţie. Era evident că cineva umblase la navă, în ciuda faptului că iniţial nu avusese încredere în îngrijorările căpitanului.

— Nu va muri nimeni, spuse Anakin calm. Arată-mi doar unde îţi ţii sculele.

Căpitanul arătă spre un mic dulap chiar în afara cabinei de pilotaj. Anakin recuperă trusa şi se îndreptă spre partea din spate a navei, fluturându-şi mâinile pentru a îndepărta fumul. Flăcările fuseseră stinse de controalele automate de incendiu, iar motorul avariat era accesibil printr-o trapă mare, dintr-un coridor din spate. Deşi Anakin putea să-l repare, nu ar fi fost uşor cât timp nava era în mişcare.

Tânărul deschise trapa şi văzu imediat că totul fuzionase în compartimentul de circuite. Asta însemna că mai multe circuite trebuiau să fie înlocuite – şi încă repede. Întrebarea era, care dintre ele? Unele erau banale, iar altele ar fi reparat nava suficient pentru a putea zbura spre Kodai. Anakin nu era deosebit de familiarizat cu tipul de navă pe care se aflau. Nu mai zburase niciodată cu una şi cu siguranţă nu mai reparase una. Va trebui să-şi urmeze instinctele.

Scoţând o unealtă uşoară pentru reparaţii electrice, se apucă să lucreze la firele circuitelor. Îi era dificil să ţină scula fixă, deoarece nava se înclina în toate direcţiile. Lucrând cu

atenţie, reconectă firele deteriorate, unul câte unul. În curând, nava se stabiliză, iar pilotul avu din nou control asupra ei.

Anakin mai repară câteva fire şi închise trapa. În drumul său spre cabina de pilotaj, trecu pe lângă cuşca lui Lundi.

— Bună treabă, tinere, spuse profesorul. Mi-ai fi putut fi de folos pe Kodai.

Anakin încercă să ignore comentariul în timp ce punea sculele înapoi în dulap. Quermianul era nebun şi spunea tot timpul lucruri nebuneşti.

— Bună treabă, Padawan, spuse Obi-Wan cu mândrie când Anakin intră în cabina de pilotaj.

— Acum putem ajunge la Kodai, spuse căpitanul. Deşi s-ar putea să dureze ceva mai mult decât era programat iniţial.

Uşurarea din cabina de pilotaj era palpabilă. Erau cu toţii în siguranţă – pentru moment.

Capitolul 19

Obi-Wan îl studie pe Padawan în timp ce punea deoparte trusa de scule. Era uşurat că reparase motorul, bineînţeles. Dar în timp ce-şi privea ucenicul, Obi-Wan mai simţi un alt sentiment – îngrijorare.

Când Obi-Wan începuse această misiune cu Qui-Gon, cu zece ani în urmă, fusese tulburat de partea întunecată. Se simţea frustrat, vulnerabil şi speriat. Anakin nu părea să simtă nimic din toate astea. Nu, era altceva. Obi-Wan îl văzuse pe băiat mergând până la cuşca lui Lundi şi privindu-l pe Quermian. Nu arătase nicio teamă. În schimb, păruse... fascinat. Padawanul său era extrem de curios în legătură cu Lundi şi cu ceea ce îl transformase într-un criminal nebun. De fapt, părea atras de puterea care îi corupsese pe Lundi şi Omal. Această curiozitate îl îngrijoră pe Obi-Wan. Bineînţeles că Anakin nu văzuse puterea părţii întunecate aşa cum o văzuse Obi-Wan. Nu fusese martor atunci când Maestrul său fusese omorât de un Lord Sith. Nu fusese el însuşi aproape ucis. După o experienţă atât de apropiată, Obi-Wan era conştient de ameninţarea pe care o reprezenta Sithul dacă îşi recăpăta toată puterea lui străveche. Iar recapturarea cunoştinţelor conţinute într-un Holocron Sith ar fi fost un pas mare în acea direcţie. Ar fi putut fi devastator pentru întreaga galaxie. Obi-Wan tresări la acest gând, înainte să-l lase să dispară din mintea lui. Trebuia să se concentreze şi să-şi readucă atenţia asupra momentului şi a Padawanului său.

Obi-Wan ştia că băiatul avea nevoie de îndrumare. Cu un deceniu în urmă, propriul său Maestru îl condusese cu pricepere în direcţia corectă – departe de furie şi frustrare. Îl menţinuse pe Obi-Wan ferm pe calea Jedi. Când Qui-Gon murise, Obi-Wan promisese că îi va oferi acea îndrumare lui Anakin. Obi-Wan îşi aminti de izbucnirea nervoasă a lui Anakin la Lundi, când urcaseră pentru prima dată pe navă. Mânia era periculoasă. Poate că ar fi trebuit să-l avertizeze pe ucenicul său despre partea întunecată – că era o cale uşoară spre putere, dar şi spre autodistrugere.

Problema era că nu ştia cum să pună cuvintele cap la cap.

Nu ştia exact ce să spună. Şi de câte ori îi oferea lui Anakin acest tip de îndrumare, băiatul o dădea la o parte. Era aproape ca şi cum Anakin ar fi crezut că lui nu i se aplicau lucrurile despre care încerca să-l avertizeze Obi-Wan. Cu un oftat, îşi dori ca Qui-Gon să mai fie în viaţă. Ar fi ştiut exact ce să spună şi ce să facă. Ar fi fost capabil să se înţeleagă cu Anakin.

— Cred că suntem urmăriţi, spuse pilotul după ce ieşiră din hiperspaţiu, pătrunzând în gândurile lui Obi-Wan.

Obi-Wan se ridică şi se apropie de comenzi. Îşi dădu seama că era foarte probabil să fie adevărat. Oricine ar fi sabotat nava, ar fi putut fi, cu uşurinţă, pe urmele lor. Obi-Wan cercetă cu atenţie sistemul de detecţie al navei. Nu găsi nimic.

Curând, aterizară în siguranţă pe Kodai. După ce îi dădu instrucţiuni pilotului să nu părăsească planeta, Obi-Wan îl conduse pe Anakin spre centrul oraşului.

— Trebuie să ajungem repede la apă, îi explică Obi-Wan în timp ce mergeau pe strada principală. Mareea era deja în scădere, dar nu avea de gând să aştepte să atingă punctul cel mai de jos. Dacă o făceau, s-ar fi putut să ajungă prea târziu; trebuiau să-l învingă pe Norval sau pe cel care căuta Holocronul. De data asta trebuiau să ajungă primii acolo.

— Nu e mare lucru pe aici, nu-i aşa? întrebă Anakin, uitându-se în jur.

— Nu, răspunse Obi-Wan. A fost un val uriaş de maree acum câteva sute de ani şi mulţi Kodaieni au fost ucişi. Cei mai mulţi dintre supravieţuitori au fugit de pe planetă. Cei care au rămas, aşteaptă un alt val uriaş şi, în mintea lor, o moarte sigură.

Anakin făcu o grimasă.

— E destul de rău, spuse el.

Obi-Wan râse.

— Sunt de acord, Padawan. Apoi expresia lui deveni serioasă. Nu aş alege să-mi trăiesc viaţa într-un astfel de mod. Dar nici Kodaienii nu au ales. Este dificil să ai o întreagă istorie de pierderi.

Anakin era gânditor în timp ce cercetau oraşul.

— Ai crede că ar trebui să fie magazine pentru scufundări peste tot, spuse el în cele din urmă. Practic, toată planeta este o mare.

— Adevărat. Dar lumea se teme de ea, îi reaminti Obi-

Wan.

— Se pare că le este frică şi de noi, spuse Anakin. De câte ori trecem pe lângă cineva, se mişcă mai repede şi se uită în altă parte.

— Eşti atent, Anakin, zise Obi-Wan cu mândrie. Kodaienii nu se simt confortabil în preajma străinilor.

După ce verificară mareea şi constatară că încă nu era momentul potrivit pentru scufundări, Jedii se întoarseră la navă. Mulţi Kodaieni făceau eforturi mari pentru a-i evita pe străzi. Alţii se opreau să se holbeze la ei. Iar câţiva dintre ei strigară avertismente despre mareea mortală şi relele ei ascunse.

— Maestre, spuse Anakin deodată. Vocea îi era liniştită, aproape ezitantă. Acest lucru era neobişnuit pentru băiat. Am ceva să-ţi spun.

Obi-Wan se opri şi se întoarse spre Padawanul său.

— Ce este? întrebă el.

— Am găsit un holoproiector când am fost în apartamentul lui Omal. A... avea un mesaj pe el, unul dintre mesajele despre care ne-a vorbit Maestrul Ki-Adi Mundi.

Ochii lui Obi-Wan se măriră.

— Un mesaj care arăta cum era ucis un Jedi? întrebă el.

Anakin aprobă din cap. Pentru o clipă, Obi-Wan nu ştiu cum să răspundă. Asta era o informaţie importantă – nu era ceva ce ar trebui să ascundă un ucenic de Maestrul său.

— De ce nu mi-ai spus mai devreme? întrebă el cu o voce ridicată.

— Eu... nu am crezut că e important, mormăi Anakin. Ştiam deja de existenţa mesajelor, iar tu voiai să te întorci la navă.

Obi-Wan se uită fix la Padawan. Niciodată nu s-ar fi gândit să păstreze o astfel de informaţie faţă de Qui-Gon. Ca echipă Jedi, era esenţial să împărtăşească fiecare informaţie pe care o aflau. Trebuiau să aibă încredere unul în celălalt. În totalitate.

Cu o tresărire, Obi-Wan îşi dădu seama că s-ar fi putut ca Anakin să nu aibă încredere totală în el. Altfel de ce i-ar fi ascuns aşa ceva?

În timp ce se uita la învăţăcelul său, un gând îngrozitor i se strecură în minte: nici el nu era sigur că avea încredere deplină în Anakin.

— Ar fi trebuit să-mi spui imediat, spuse Obi-Wan cu

severitate. Asigură-te că aşa vei face data viitoare.

Anakin se uită la picioarele sale.

— Da, Maestre, spuse el.

Fără vreun alt cuvânt, Obi-Wan se întoarse şi continuă să meargă pe stradă.

Jedii rămaseră tăcuţi în timp ce se întorceau la navă. Înăuntru, Doctorul Lundi dormea în cuşcă, iar sforăiturile sale puternice umpleau cala. Se trezi brusc când intrară ei.

— Nu poate un prizonier să doarmă puţin cu voi aici? mormăi el, ştergându-şi un fir de salivă de pe bărbie cu o mână şi frecându-şi ochiul cu alta.

— Nu şi atunci când a fost de acord să ne furnizeze informaţii importante, răspunse Obi-Wan categoric. Vreau să răspunzi la câteva întrebări despre ultima ta călătorie pe fundul mării Kodai. E timpul să ne spui ce ştii.

Profesorul îl privi pe Obi-Wan câteva secunde lungi. Era adevărat că fusese de acord să răspundă la întrebări în schimbul şansei de a se mai vedea încă o dată Holocronul.

— Dă-i drumul, spuse el în cele din urmă.

— Acum zece ani ai venit pe Kodai pentru a căuta Holocronul, spuse Obi-Wan. Şi unul dintre elevii tăi a venit după tine.

— Norval, zise Lundi, dând din cap. A fost elevul meu vedetă. Avea o asemenea poftă de cunoaştere.

— Cunoştinţe întunecate, remarcă Obi-Wan, uitându-se cu atenţie la Doctorul Lundi.

Lundi ridică din umeri.

— Nu este responsabilitatea mea cum a folosit băiatul ceea ce a învăţat. Eu am fost doar profesorul. Pur şi simplu i-am transmis informaţia.

Răspunsul dezinvolt al lui Lundi îl înfurie pe Obi-Wan. Era evident că nu îşi lua foarte în serios poziţia puternică de profesor. Nu înţelegea efectul pe care îl avea asupra ascultătorilor? Nu ştia că era responsabil pentru distrugerea a cel puţin unei vieţi tinere?

— Dar Norval era puternic – mai puternic decât ştiam eu, continuă Lundi. El a ajuns primul la Holocron. L-a adus sus, încă în interiorul seifului său. Ne-am bătut pentru el şi a căzut înapoi în craterul gheizerului.

Obi-Wan închise ochii în timp ce îl cuprindea dezamăgirea.

Deşi ştia că Holocronul ar fi putut cădea mai adânc în abisul mării, spera că nu era adevărat. Asta însemna că Holocronul se afla foarte jos. Şi se afla în interiorul unui gheizer care ţâşnea şi care era incredibil de înşelător, chiar şi la cea mai joasă maree. Holocronul ar fi putut fi atât de adânc încât nimeni să nu-l poată recupera. Dar dacă nu era aşa?

Obi-Wan nu se simţea încrezător în nimic ce avea legătură cu misiunea. Cu toate astea, nu avea de ales decât să meargă mai departe – înainte s-o facă altcineva.

Capitolul 20

Anakin privi în întuneric în timp ce sania antigrav încărcată se deplasa pe fundul mării. Mareea era deja parţial pornită, iar în curând aveau să călătorească pe apă.

— Pe acolo, spuse Obi-Wan, arătând spre stânga.

Erau primele cuvinte pe care i le spunea de la cearta lor. Anakin se simţea prost pentru că nu-i spusese mai devreme Maestrului său despre mesajul holografic, dar nu era sigur de ce era o problemă atât de mare.

I-a spus, nu?

Anakin întoarse vehiculul. Lângă el, Doctorul Lundi privea fix printre gratiile cuştii sale portabile. Avea ochii mari şi nu putea sta locului. Părea ca un copil emoţionat.

Abia aşteaptă să vadă Holocronul, gândi Anakin.

Artefactul antic avea o reputaţie pe cinste. În timp ce creştea viteza vehiculului, tânărul Jedi spera în secret că aşa va fi. Sania trecu pe deasupra apei, îndreptându-se direct spre crater. Lui Anakin i se păru că vede ceva care se ridica deasupra mării puţin adânci. Arăta ca o platformă pentru scufundări.

— Chiar în faţă, spuse Obi-Wan.

Anakin putu auzi dezamăgirea din vocea Maestrului său. Trase sania lângă o platformă plină de echipamente şi opri motorul. Obi-Wan se uită fix la costumul de scufundare şi la rezervorul de aer.

— Cineva a fost deja aici, spuse el. Sper doar că nu a găsit Holocronul.

Anakin scană suprafaţa mării. Simţea o energie puternică şi întunecată care îi înconjura. Dar nu era sigur dacă era pentru că Holocronul încă se afla dedesubt sau pentru că fusese acolo de ani de zile.

— Holocronul a dispărut, chicoti Lundi. Îşi flutură braţele, lovind mai multe dintre ele de partea superioară şi cele laterale ale cuştii de călătorie. S-a întors. Norval l-a luat.

Obi-Wan trase aer în piept şi îi făcu semn lui Anakin să facă la fel. În ciuda cuvintelor lui Lundi, Jedii nu puteau pleca şi de data asta până când nu erau siguri că Holocronul nu se afla

încă sub mare. După ce verificară să se asigure că Lundi era bine închis în cuşca lui ancorată de sania antigrav, se scufundară în apă.

Obi-Wan deschise drumul în timp ce coborau pe partea laterală a craterului, spre platoul stâncos de dedesubt. Era un drum lung până jos şi Anakin simţi un val de emoţie pe măsură ce coborau tot mai jos. Asta era o misiune adevărată. Odată ce ajunseră pe platou, le-a fost uşor să localizese gheizerul – o masă uriaşă de apă fierbinte ţâşnea din el la fiecare câteva minute. Asta nu le lăsa prea mult timp să cerceteze ce se afla mai jos. Anakin plonjă în crater după Maestrul său, înotând cât de tare putea. Nu mai era nimic în faţa lui, decât negrul întunecat al adâncului mării. Abia putea vedea picioarele Maestrului său mişcându-se înainte şi înapoi la doar câţiva metri în faţă. În cele din urmă, Obi-Wan aprinse o baghetă luminoasă.

Înotară tot mai jos. Urechile lui Anakin pocniră de câteva ori din cauza presiunii, iar apa devenea din ce în ce mai caldă. După ceea ce păru a fi câteva minute, Anakin zări o strălucire roşie sinistră la câţiva metri în faţa lor, care se ridica de pe fundul mării. Respiraţia îi rămase în gât în timp ce se oprea. Apa de aici părea să pulseze de energie, iar el trebui să se concentrează pentru a rămâne într-un singur loc. Acelaşi lucru păru să fie valabil şi pentru Maestrul său. Obi-Wan îi făcu semn lui Anakin să nu se mişte şi apoi înotă precaut înainte, spre un seif luminos. Anakin văzu cum picioarele i se mişcau înainte şi înapoi, apoi se opriră.

Obi-Wan îşi băgă bagheta luminoasă în cutia ca un mormânt. Era goală. O secundă mai târziu, Obi-Wan se întorsese şi arătă cu degetul în sus. Voia ca Anakin să se întoarcă la suprafaţă. Anakin se întrebă cât timp stătuseră acolo jos. Cinci minute? Şase? Nu mai era mult timp până când gheizerul avea să explodeze din nou. Întorcându-se cât de repede putu, înotă spre suprafaţă. Dar nu era uşor să înoţi în sus. Aproape că se simţea ca şi cum ceva îl ţinea jos, aproape de gheizer. Lovind cu putere, se mişcă încet în sus. Pe Anakin îl durură picioarele atunci când simţi un mic jet de apă caldă trecând pe lângă el. Cu o serie de lovituri furioase din picioare, înaintă mai departe. Nu voia să fie prin apropiere atunci când ar fi erupt gheizerul.

În cele din urmă, pereţii gheizerului dispărură, iar Jedi se aflau din nou în apă liberă. Sprintând înainte, se îndepărtară de

gura gheizerului chiar în momentul în care o rafală uriaşă de apă fierbinte ieşea din el. Jedii nu pierdură timpul şi se întoarseră la sania antigrav. Acum, că ştiau că Holocronul nu mai era acolo, trebuiau să se întoarcă la civilizaţie cât mai repede posibil. Anakin îşi scoase respiratorul şi porni vehiculul. Erau practic în mişcare când Obi-Wan ieşi din apă.

— Nu mai era, declară Lundi, uitându-se la mâinile goale ale Jedilor. Isteţ. Băiatul este deştept – mai deştept decât am crezut. Ar fi trebuit să bănuiesc. Da, trebuia să bănuiesc. Fusese cât pe ce să reuşească ultima dată. Până când i-a ieşit Omal în cale. Norocul meu. Ghinionul lui. Omal mi-a dat şansa să atac, să iau Holocronul pentru mine. Dar Norval era un adversar formidabil. Trebuie să-i recunosc meritele...

Vocea lui Lundi se stinse în timp ce se pierdea în amintirea de acum zece ani.

— Unde ar fi dus Norval Holocronul? întrebă Obi-Wan.

Profesorul Lundi îşi încrucişă mai multe braţe peste piept.

— Înţelegerea este înţelegere, zise el sfidător. Am avut o înţelegere. Ţi-am spus secretele pentru şansa de a vedea Holocronul. Dar nu l-am văzut? Jocul s-a terminat. S-a terminat. Şi ai pierdut. Băiatul are Holocronul. Băiatul. Ha!

Furia se umflă în Anakin. Aşteptă ca Maestrul său să facă ceva, să-l facă pe bătrânul nebun să-şi vină în fire. Dar Obi-Wan tăcu şi se uită posomorât la profesor. Cu un zâmbet sinistru, Lundi se uită de la Anakin la Obi-Wan.

— Deşi mă îndoiesc că băiatul chiar ştie ce să facă cu el, adăugă el în sinea lui. Dar cel puţin nu este laş ca voi şi ca restul prietenilor voştri în robe.

Asta era prea de tot. Anakin opri sania şi se năpusti asupra lui. Putea mirosi respiraţia râncedă a bătrânului Quermian în timp ce se apleca aproape de faţa lui.

— Nu e amuzant, cap de vierme, spuse el furios. Poate că băiatul tău nu ştie ce să facă cu Holocronul, dar Sithul va şti.

Zâmbetul dispăru de pe faţa profesorului Lundi în timp ce se uita la Anakin. Îşi lăsă toate braţele lungi şi subţiri pe lângă corp.

— Bănuiesc că tu cunoşti istoria, profesore, strigă Anakin, forţând gâtul lung al Quermianului tot mai mult şi mai mult înapoi. Şi ştii foarte bine că dacă Sithul va câştiga puterea, nu vor muri doar Jedii.

Capitolul 21

Obi-Wan se uită de la Anakin la Doctorul Lundi. Ştia că izbucnirea lui Anakin nu era potrivită. Nu era în stilul Jedi, iar Anakin părea să se lase cuprins prea uşor de furie. Obi-Wan încă mai putea vedea o sclipire de furie în ochii lui. În calitate de Maestru, era de datoria lui să-l certe pe băiat pentru comportamentul său. Să-l sfătuiască despre pericolul emoţiilor negative. Dar izbucnirea păru să aibă efect asupra lui Lundi. Pentru prima dată de când părăsiseră Coruscant, profesorul păru intimidat. Tânărul Jedi chiar reuşise să-l intimideze. Obi-Wan îi fu recunoscător pentru asta. Îl privi pe Padawanul său revenind la comenzi şi pornind motorul saniei antigravitaţionale.

Este atât de diferit de mine, gândi el. Relaţia noastră este atât de diferită de cea pe care am avut-o eu cu Qui-Gon.

Desigur, cu Anakin, Obi-Wan nu mai era Padawan. El era Maestrul şi era de datoria lui să-l conducă, să-l înveţe. Deseori se întreba dacă era pregătit pentru o asemenea responsabilitate impresionantă. Totul se întâmplase atât de repede – într-o zi era el însuşi Padawan, iar în următoarea era Maestrul lui Anakin. Nu se putea abţine să nu simtă că acesta fusese cu adevărat un rol pe măsura lui Qui-Gon.

Ca şi Qui-Gon, Anakin avea tendinţa de a încălca regulile. Alegea adesea să-şi urmeze instinctele în locul codului Jedi. Dar deciziile sale, deşi uneori pripite, avuseseră aproape întotdeauna rezultate. Aproape întotdeauna puneau misiunea cu un pas înainte şi adesea îl lăsau pe Obi-Wan în dezacord.

Nu e momentul pentru o mustrare, gândi Obi-Wan în timp ce se întorceau în viteză spre ţărm.

Trebuiau să ajungă la hangar înainte ca Norval să ajungă la transportorul lui şi să părăsească planeta. În câteva minute, sania ajunse la hangar. Dar nava lor închiriată şi pilotul ei nu se mai vedeau nicăieri.

— A fugit, spuse Obi-Wan, uitându-se sumbru prin hangar.

— Laşul ăla, spuse Anakin cu dezgust. N-ar fi trebuit să-i repar nava. Data viitoare când îl voi vedea...

— Nu avem timp să ne ocupăm de asta acum, îl întrerupse

Obi-Wan. Hai să aflăm cine a părăsit planeta în ultimele ore şi să vedem dacă îi putem urmări.

După ce fixară cuşca lui Lundi, încă tăcut, de un perete al hangarului, Obi-Wan şi Anakin se despărţiră pentru a cerceta hangarul. Obi-Wan îl văzuse pe Norval cu zece ani în urmă şi i-l descrisese lui Anakin. Dar, în afară de un tânăr de statură medie cu părul negru, nu aveau prea multe indicii. Hangarul nu era deosebit de aglomerat şi niciunul dintre piloţii pe care Obi-Wan îi abordă nu-l văzuse pe Norval – sau cel puţin au spus că nu-l văzuseră. Dacă se decideau să spună ceva. Dezamăgit, Obi-Wan decise să verifice înregistrările hangarului. Doar o singură navă plecase în ultimele ore. Se îndrepta spre sectorul Ploo. Dar nu era specificată nicio planetă.

— Ai găsit ceva? întrebă Anakin în timp ce se apropia de Maestrul său. Nimeni nu vrea să vorbească cu mine.

— Doar asta, spuse Obi-Wan, arătându-i lui Anakin înregistrarea.

Se părea că Holocronul îi scăpase pentru a doua oară din mână. Să încerci să găseşti o navă misterioasă într-un sector atât de vast, era o încercare grea, şi era tot ce aveau ca bază de plecare.

— De ce s-ar fi dus în sectorul Ploo? întrebă Anakin.

La câţiva metri distanţă, Lundi îşi băgă capul îngust printre gratiile cuştii sale.

— Norval a fost un elev bun. Unul grozav. De fapt, singurul lucru care îl întrecea în dorinţa sa de cunoaştere şi putere era lăcomia. Doctorul Lundi se ridică în toată înălţimea cuştii sale. Mi s-au oferit bogăţii imense de către mai multe părţi anonime pentru a le preda Holocronul Sith în cazul în care l-aş fi găsit vreodată. Una dintre părţi a vrut să ne întâlnim lângă planeta mea natală Ploo II.

Jedii schimbară o privire. Să-l creadă? Lundi avea mai multe motive pentru a le zădărnici progresul. Probabil că îi plăcea ideea că Norval avea Holocronul, că îl folosea în scopuri malefice. Ar fi fost mândru de asta. Norval era, la urma urmei, elevul cel mai preţuit al lui Lundi. Dar, pentru prima dată, Obi-Wan simţi că avea o oarecare înţelegere a gândurilor lui Lundi. Era ca şi cum zidul fusese dărâmat, iar acum simţea că profesorul spunea adevărul. Quermianul voia să se ducă el însuşi după Holocron. Voia o şansă să-l vadă din nou, să fie

aproape de puterea lui.

— Avem nevoie de o navă care să ne ducă la Ploo II, spuse Obi-Wan. Repede.

Capitolul 22

Conform înregistrărilor de zbor, nava care plecase spre sectorul Ploo era foarte mare şi nu deosebit de rapidă. Anakin ştia că, dacă aveau de gând să o prindă, aveau nevoie de un vehicul rapid, cu hiperpropulsor puternic. În hangar era o singură navă de acest fel. Pilotul îi privi cu îngrijorare pe Jedi în timp ce se apropiau.

— Ploo II? repetă el dispreţuitor. Nu, mulţumesc. Abia am ajuns aici şi nu voi face nimic altceva decât să mă odihnesc pentru mult timp.

— Ştiu să pilotez, spuse Anakin. Poţi chiar să rămâi aici şi să te odihneşti. Vom aduce nava înapoi când vom termina.

Pilotul se uită la Anakin de parcă ar fi fost nebun. Tânărul nu-l putea învinovăţi. Dacă ar fi fost nava lui, nici el nu ar fi lăsat un străin să o ia de pe planetă. Nici măcar un Jedi. Dar aveau nevoie de navă. Foarte multă nevoie.

Obi-Wan îşi flutură mâna în faţa pilotului.

— Poţi avea încredere în noi să împrumutăm nava, spuse el încet.

— Cred că pot să am încredere în voi să împrumutaţi nava, spuse pilotul.

— O vom aduce înapoi când vom termina, adăugă Obi-Wan.

— Dar să o aduci înapoi când terminaţi, reluă pilotul.

Anakin zâmbi. Nu erau la fel ca săbiile, dar trucurile minţii Jedi chiar erau de folos uneori.

— Mă duc să-l aduc pe Lundi, spuse Obi-Wan.

Anakin aprobă din cap şi urcă în navă. Din scaunul pilotului, introduse coordonatele pentru Ploo II. Câteva minute mai târziu, Obi-Wan şi Lundi erau la bord, iar nava se îndrepta spre atmosferă. Anakin crezuse că va avea ocazia să vorbească cu Obi-Wan pe drum, dar Obi-Wan părăsi în tăcere cabina de pilotaj la scurt timp după ce decolaseră. Anakin înţelese că încă era supărat.

Încercând să nu se gândească la asta, Anakin studie traseul programat de computer pentru zborul hiperspaţial. Dacă

exista o cale mai rapidă să ajungă acolo, voia să o afle. Trebuiau să-l prindă pe hoţul Holocronului. Se părea că exista o singură rută directă, iar computerul o alesese deja. Anakin activă hiperpropulsorul, iar stelele din apropiere trecură prin faţa lui în fulgere de lumină orbitoare.

Odată ce nava intră în siguranţă în hiperspaţiu, Anakin se putu îndepărta de comenzi şi se relaxă puţin. Intrând în cală, văzu că profesorul dormea adânc. Dormea mult în ultima vreme, iar când Anakin îl studie, părea mai bătrân şi mai fragil. Corpul îi tremura la fiecare respiraţie. Părea ca şi cum îi scădeau forţele vitale.

Adormit şi neajutorat în cuşca lui, profesorul părea mai mult jalnic decât ameninţător. Lui Anakin aproape că îi părea rău pentru el. Dar Quermianul nu făcuse ca această misiune să fie una uşoară. Fusese dificil de la început, iar felul în care îi tratase Maestrul îl înfuriase pe Anakin.

Acum, cu el la comenzi, urmăreau o navă care se îndrepta spre Ploo II. Era planeta corectă sau, pur şi simplu, erau într-o urmărire fără rezultat? Ar fi fost atât de uşor pentru Lundi să-i ducă pe o pistă greşită. După ce fusese închis de Jedi timp de zece ani, era foarte posibil ca el să dorească să se răzbune.

Anakin nu-l putea învinovăţi pentru că voia să se răzbune pe cineva care îl încarcerase. Îl privi mult timp pe Lundi cum dormea şi încercă să mediteze.

Rămăsese cu multe întrebări despre Doctorul Lundi şi despre Holocron. Dar nu credea că profesorul îi minţea în legătură cu urmărirea lui Norval. Anakin simţi că se apropiau de ceva puternic şi malefic... şi crezu că era vorba despre Holocron.

Se ridică în picioare şi se îndreptă spre scaunul pilotului. Era aproape timpul să scoată nava din hiperspaţiu. Aşezându-se la comenzi, simţi brusc o undă în Forţă. Scoase rapid nava din hiperspaţiu. În jurul lui apărură stelele familiare ale spaţiului. Dar nu fu singurul lucru pe care îl văzu Anakin.

Obi-Wan ajunse lângă el într-o clipă.

— Am simţit un val în Forţă, spuse el.

Anakin arătă spre o navă gri, elegantă, vizibilă pe ecran.

— Pur şi simplu a trecut pe lângă noi, spuse el.

— A cui este nava? întrebă Anakin, cu ochii larg deschişi.

Obi-Wan oftă.

— Nu ştiu, mărturisi el. Dar am sentimentul că ar fi mai

bine să ajungem la nava lui Norval înaintea ei.

Nava mare se cutremură. Anakin o forţase din greu de când văzuseră nava gri şi elegantă şi nu era sigur cât va mai rezista. Viteza cu care zburau era cu siguranţă mai mare decât era obişnuită nava. Până când vor ateriza undeva, era probabil să aibă nevoie de reparaţii. Misterioasa navă gri se afla acum în faţa lor şi încetinise.

Maestrul lui Anakin stătea lângă el, cu ochii închişi.

— Simt ceva puternic, dar s-ar putea să vină de pe acea navă şi nu de la Holocron. Trebuie să-l localizăm repede pe Norval. Am o bănuială că oricine se află la bordul acelei nave, urmăreşte de asemenea Holocronul.

— Voi fi cu ochii în patru, îl asigură Anakin pe Maestrul său. Ce-ar fi să pregăteşti o navetă. Când voi găsi nava lui Norval, vei putea să o abordezi imediat.

Obi-Wan dădu din cap către Anakin cu recunoştinţă.

— Monitorizează toate comunicaţiile între nave şi anunţă-mă dacă simţi ceva neobişnuit.

În timp ce Obi-Wan pregătea o navetă, Anakin înconjură cu grijă nava gri într-un cerc larg. Abia terminase înconjurul când o altă navă, mai mare, intră în vizor pe culoarul spaţial. Anakin fu imediat sigur că era nava în care se afla Norval. Simţi o fluturare ciudată în stomac, ca o greaţă.

— Văd o altă navă, raportă Anakin pornindu-şi comunicatorul. Şi mă simt cam ciudat. Pun pariu că Holocronul este acolo.

— Bine. Închid trapa navetei acum, spuse Obi-Wan. Activează imediat uşile hangarului de navete.

Anakin apăsă un buton de pe panoul de control şi naveta lui Obi-Wan ieşi din navă. Părea mică în timp ce se îndrepta spre nava masivă a lui Norval. Anakin speră că va ateriza în siguranţă, fără să fie detectată de misterioasa navă gri. În timp ce Anakin privea naveta apropiindu-se de nava lui Norval, o voce vorbi în spatele lui.

— Prea târziu, prea târziu, murmură Lundi.

Anakin se întoarse şi văzu că Lundi avea ochii închişi. Dormea sau era treaz?

Prea târziu pentru ce? se întrebă Anakin. Nu avu mult timp să mediteze la asta.

Chiar atunci, o explozie uriaşă zgudui nava.

Capitolul 23

Prin fereastra micuţei navete, Obi-Wan văzu o explozie roşie înflorind pe nava lui Anakin. Nava gri le detectase în sfârşit nava şi era clar că nu era mulţumită de prezenţa ei. Vederea laserului roşu declanşă ceva în memoria lui Obi-Wan şi îl cuprinse un sentiment familiar de neputinţă. Dar nu avea cum să se întoarcă la navă suficient de repede pentru a-şi ajuta Padawanul. Şi mai era şi Holocronul. Trebuia să se ducă după el cât încă mai avea ocazia. Nu avea de gând să-l lase din nou să-i scape.

Obi-Wan trimise rapid un mesaj mental către Padawanul său. *Poţi s-o faci, Anakin*, îi spuse el. *Doar gândeşte cu grijă*...

În câteva minute, naveta se fixă în inelul de andocare al navei lui Norval. După ce opri micuţa navetă, Obi-Wan se strecură în linişte în nava cea mare. În timp ce se deplasa pe un coridor alb şi strălucitor, sunetul mai multor salve de laser răsună în urechile lui Obi-Wan. Nava lui Anakin era lovită. Obi-Wan îşi dori brusc ca el şi Padawanul său să-şi fi terminat discuţia de pe Kodai.

Nu mai poţi face nimic acum, îşi spuse el. Trebuia să se concentreze şi să gândească limpede dacă voia să găsească Holocronul aflat pe nava asta uriaşă.

Obi-Wan se grăbi pe câteva coridoare sterile. Când ajunse la capătul unuia dintre ele, simţi brusc cum îl atinge ceva rău. Ştiu exact cum se simţise Padawanul său cu câteva minute mai devreme. Holocronul era aproape. Obi-Wan trecu de un colţ şi văzu o cameră mare la capătul pasajului. O siluetă umanoidă stătea cu spatele la uşă, aşteptând. Şi acolo, pe o masă din oţel transpent, se afla Holocronul roşu strălucitor. Obi-Wan se apropie cu atenţie de cameră.

Dar înainte să intre pe uşă, silueta se întoarse spre el.

— Te aşteptam, spuse Norval.

Obi-Wan se concentră intens asupra bărbatului brunet din faţa lui, în timp ce ameţeala ameninţa să-l cuprindă. Simţea că, de fapt, nu el era persoana pe care o aştepta Norval. Aşteptase pe altcineva – pe Lundi, poate. Sau pe oricine ar fi pilotat nava

gri şi elegantă.

— Puternic, nu-i aşa? chicoti Norval. Cu senzaţia de greaţă trebuie să te obişnuieşti. Când te simţi confortabil cu puterea, dispare.

Obi-Wan se repezi spre Holocron, dar Norval păşi rapid în faţa lui.

— Această informaţie ar fi irosită în mâinile Jedilor, scuipă el. Habar nu aveţi ce să faceţi cu puterea asta.

Obi-Wan putu vedea că Norval nu avea de gând să renunţe fără luptă. Întinzând mâna spre centura utilitară, îşi desprinse şi aprinse sabia de lumină.

Trebuie să termin repede, gândi Obi-Wan. Spera ca vederea sabiei sale să-l facă pe Norval să dea înapoi şi să-i predea Holocronul. *Trebuie să mă întorc să-l ajut pe Anakin înainte să fie prea târziu*.

Dar Norval nu dădu înapoi. Pur şi simplu întinse mâna spre centură şi aprinse o sabie de lumină proprie.

Capitolul 24

Anakin mai lansă o rundă de salve laser. Se învârtea în jurul navei gri şi elegante, lovindu-i fuzelajul. Fiecare rafală părea să-şi găsească ţinta care se mişca rapid. Dar nu părea să aibă niciun efect.

Ar fi trebuit să aleg o navă cu o putere de foc decentă, dar şi cu viteză, gândi Anakin cu părere de rău. Ar fi trebuit să ştiu că trebuie să fiu pregătit pentru luptă.

Anakin primise mai multe lovituri fără să sufere prea multe pagube. Doar acea primă salvă crease o problemă, iar pierderea hiperpropulsorului era minoră în comparaţie cu restul echipamentelor care ar fi putut fi avariate. Cu toate astea, nava ar fi putut fi lovită din nou în orice moment – şi cu rezultate dezastruoase. Trebuia să plece de acolo. Dar unde să se ducă? Nava mare şi gri avea în mod clar o rază lungă de tragere. I-ar fi trebuit câteva minute să se îndepărteze suficient de mult pentru a fi în siguranţă....

Gândindu-se rapid, Anakin întoarse nava şi porni direct spre mastodontul lui Norval. Dacă putea să ţină nava gigantică între el şi nava misterioasă, se baza pe faptul că nava gri nu va mai trage asupra lui. Pilotul nu ar fi vrut să rişte pierderea Holocronului – cel puţin aşa spera el.

Anakin răsuflă uşurat când văzu că nava gri nu venea după el. Dar înainte să poată inspira din nou, aceasta îşi îndreptă tirul spre nava lui Norval.

Cumva, pilotul ştia că Jedii se apropiau de Holocron.

Capitolul 25

Obi-Wan privi cu uimire sabia din mâna lui Norval timp de o jumătate de secundă. O astfel de armă era extrem de dificil de construit, iar pentru a o face era nevoie de răbdare şi îndemânare. Atribute pe care nu era deloc convins că Norval le avea.

Norval făcu un pas înainte, cu sabia ridicată. Era în mod clar încântat să vadă privirea de surpriză de pe faţa lui Obi-Wan.

— Voi, Jedii, credeţi că sunteţi singurii care puteţi mânui săbii de lumină? râse el ameninţător. Lecţiile Doctorului Lundi m-au dus doar până la un punct. Dar Quermianul m-a ajutat să adun uneltele de care aveam nevoie. De fapt, este destul de simplu, odată ce ai cunoştinţele – şi puterea...

Obi-Wan abia dacă asculta. Se învârti în jurul lui Norval, studiind cu atenţie sabia. Construcţia ei era rudimentară şi presupuse că şi cristalele din interior erau slabe şi prost acordate. Cel puţin, spera că aşa era.

Norval ridică arma deasupra capului, apoi o împinse înapoi în jos. Îl rată pe Obi-Wan cu câţiva centimetri şi se izbi de masa pe care se afla Holocronul. Artefactul strălucitor se prăbuşi pe podea. Atât Obi-Wan cât şi Norval priviră Holocronul căzând, dar niciunul nu făcu vreo mişcare spre el.

Sabia lui poate fi rudimentară, dar este totuşi mortală, observă Obi-Wan.

Ştia din experienţă că o armă puternică poate fi şi mai periculoasă în mâinile unui utilizator nepriceput. Va trebui să fie atent.

Ochii lui Norval străluceau.

— Le-au plăcut mesajele mele Jedilor? întrebă el, avansând încet. Am crezut că erau foarte potrivite. Imaginează-ţi că ai putea să-i dobori pe pateticii Jedi şi să te şi îmbogăţeşti făcând asta!

Norval tăie aerul, cu furia crescând. Lui Obi-Wan îi era clar că tânărul era puternic, dar nu foarte avansat din punct de vedere al tehnicii cu sabia laser.

Obi-Wan sări în faţă, lovind cu propria-i lamă albastră şi

împingându-l pe Norval înapoi. Nu dorea să-l ucidă – voia doar să-l dezarmeze şi să ia Holocronul. Lupta asta era o pierdere de timp preţios.

Obi-Wan se apropie. Dar înainte să poată smulge sabia din mâna lui Norval, o altă explozie făcu să se încline brusc nava pe care se aflau. Obi-Wan căzu pe spate, scăpându-şi sabia din mână şi lovindu-se puternic cu capul de podea.

Trecură câteva secunde până când i se limpezi vederea. Când se întâmplă, Norval stătea deasupra lui. Obi-Wan putea simţi căldura lamei strălucitoare a sabiei, care era îndreptată spre gâtul lui.

— Nu credeai că pot obţine Holocronul, nu-i aşa? jubilă el. Nimeni nu a crezut. Dacă Omal nu ar fi intervenit prima dată, aş fi fost şi mai puternic acum – iar tu şi Doctorul Lundi aţi fi fost demult morţi.

Obi-Wan se prefăcu că-l ascultă în timp ce Norval argumenta. Cu cât vorbea mai mult, cu atât mai mult timp avea la dispoziţie pentru a formula un plan. Odată ce Norval s-ar fi hotărât să lovească, Obi-Wan nu ar mai fi avut timp – poate deloc.

Cu colţul ochiului, îşi văzu sabia rostogolită departe de el. Dincolo de ea se afla Holocronul strălucitor, încă pe podea.

Norval îşi ridică sabia. Dar chiar când începu să o coboare, o altă explozie lovi nava. Norval avu nevoie de o clipă pentru a se echilibra. Acel moment era tot ce avea nevoie Obi-Wan. Întinzând ambele mâini, folosi Forţa pentru a-şi aduce sabia laser şi Holocronul la el. Prinse câte un obiect în fiecare mână în timp ce sărea în picioare.

Apoi, reaprinzându-şi sabia, zbură cu graţie arma din mâna lui Norval şi o aruncă în cealaltă parte a camerei. Mânerul rudimentar se sfărâmă, iar cristalele din interior se împrăştiară pe podea. Uimit, Norval rămase pe loc.

— Tânărul tău Padawan ar fi fost un Sith minunat, mârâi el, cu faţa contorsionată într-o expresie de furie. Păcat că el şi nava pe care se află sunt pe cale să fie distruşi de nişte prieteni de-ai mei. Zâmbi. Vor înceta să mai tragă în mine după ce vor şti că am avut grijă de tine.

Obi-Wan se întrebă pentru o fracţiune de secundă cum de ştia Norval despre Anakin. Presupuse că tânărul malefic se interesase de foarte multe lucruri. Dar înainte să mediteze mai

mult la asta, Norval se năpusti asupra comunicatorului navei.

— Jedii au Holocronul! strigă el. Trebuie să mă scoateţi de aici.

Obi-Wan se întoarse şi fugi din cameră în timp ce Norval implora ajutor.

Maestrul Jedi nu ar fi lovit o fiinţă neînarmată.

Nu îl va lăsa pe Padawanul său să înfrunte singur nava misterioasă. Şi, de data asta, nu mai pleca fără Holocron.

Capitolul 26

Uşile începură să se închidă în jurul lui. Obi-Wan o luă la fugă. Strângându-se în lateral, reuşi să treacă prin uşa pe care intrase mai devreme şi să ajungă pe coridor. Ultimul lucru pe care îl văzu, fu Norval râzând de el, rânjetul răsucindu-i jumătatea inferioară a feţei.

— Habar nu aveţi cu ce vă confruntaţi, strigă el.

Obi-Wan alergă înapoi pe coridoarele albe până la navetă. Holocronul arunca o strălucire roşie stranie pe pereţi. Obi-Wan ignoră senzaţia de greaţă din stomac şi slăbiciunea din picioare. Trebuia să ajungă la Anakin. În câteva minute, ieşi în mica sa navetă. Atingându-şi faţa de fereastra din oţel transparent, scană spaţiul în căutarea unui semn al navei lui Anakin. Nu văzu niciunul. Şi nu văzu nici nava gri. Salvele de laser de mai devreme se oprise complet.

Obi-Wan se lăsă pe spate, descurajat. Era destul de sigur că ar fi ştiut dacă Padawanul său ar fi fost ucis – ar fi simţit asta. Dar unde era?

Obi-Wan programă naveta să zboare aproape de nava lui Norval. Avea nevoie de acoperire cât mai mult timp posibil. Naveta alunecă prin spaţiu, ajungând de cealaltă parte a navei lui Norval. Obi-Wan nu văzu nimic. Era pe punctul să renunţe şi să plece când văzu nava împrumutată ascunsă chiar lângă nava lui Norval. Obi-Wan respiră uşurat. Băiatul era deştept.

De îndată ce naveta andocă pe nava împrumutată, Obi-Wan se grăbi spre cala de marfă. Trebuia să securizeze Holocronul înainte de orice altceva. Voia un loc sigur şi cât mai departe de Lundi. Plasă cu grijă artefactul într-un seif de la bord şi fu imediat uşurat că nu-l mai avea în mâini. Dar ştia că nu se va simţi complet liniştit până când nu va fi închis în siguranţă în arhivele Jedi de pe Coruscant. Şi poate nici atunci.

Obi-Wan se repezi pe punte, nerăbdător să-şi vadă Padawanul. Dar ceea ce văzu din uşă fu atât de surprinzător încât îl opri în loc. Cuşca profesorului era goală, iar uşa era deschisă. Iar Anakin era aşezat pe podea. Îl ţinea pe Lundi în poala lui.

— Acum înţeleg, spuse Lundi într-o şoaptă răguşită. Unele lucruri este mai bine să fie lăsate pe fundul mării.

Lundi gâfâi după aer, iar Obi-Wan îşi dădu seama brusc că Quermianul era pe moarte. Făcu un pas înainte şi îl privi în ochi. Văzu în sfârşit ceea ce sperase întotdeauna să vadă – remuşcare şi teamă.

— Eu doar... sper doar să nu fie prea târziu, încheie Lundi.

Trupul său fragil tresări şi deveni moale, iar Anakin îl aşeză uşor pe podea. Doctorul Murk Lundi era mort.

Mai multe emoţii se ciocniră în interiorul lui Obi-Wan. Confuzie, frustrare, uşurare...

Anakin se întoarse cu faţa la el.

— Ştiam că va muri, îi explică el. Şi nu am crezut că ar trebui să-şi încheie viaţa într-o cuşcă. Aşa că i-am dat drumul. M-am gândit că aşa era corect.

Faţa lui era plină de îngrijorare, iar Obi-Wan îşi dădu seama că probabil îl supărase pe băiat cu izbucnirea lui de pe Kodai.

— E în regulă, Padawan, zise Obi-Wan, punând o mână pe umărul lui Anakin.

Îşi dădu seama mai avea multe de învăţat ca Maestru Jedi. Iar el şi Qui-Gon avuseseră nevoie de ani de zile de muncă împreună pentru a-şi dezvolta legăturile puternice de încredere. Aceste legături se vor dezvolta şi pentru el şi Anakin, în timp.

Cât despre Lundi, nu mai conta acum. Quermianul şi răul lui dispăruseră.

Obi-Wan văzu cum se aşterne uşurarea pe faţa tânără a lui Anakin.

— Îmi pare rău pentru mesajul holografic, spuse el. Nu am vrut să ţi-l ascund, eu doar...

Obi-Wan dădu din cap.

— Ştiu, spuse el. N-ar fi trebuit să reacţionez atât de dur. Data viitoare ne vom descurca amândoi mai bine.

— Sper că...

Anakin fu întrerupt brusc de o străfulgerare de lumină orbitoare, urmată de un vuiet care îi răni urechile. Nava reculă înapoi, în timp ce resturile îi loveau exteriorul.

— Opreşte alimentarea, lătră Obi-Wan.

Anakin se repezi la comenzi şi apăsă comutatorul principal. O secundă mai târziu fură învăluiţi în întuneric. Dacă

aveau noroc, vor pluti odată cu epava în flăcări fără să fie observaţi de misterioasa navă gri – Obi-Wan speră asta din tot sufletul.

Se întinse în Forţă şi simţi imediat că Norval era mort. Bietul elev isteţ se înşelase. Oricine se afla la bordul navei gri nu era prietenul său. Deflagraţia fusese destinată Jedilor, iar cel care o provocase era dispus să ucidă un aliat pentru a ţine Holocronul Sith departe de mâinile Jedilor.

Capitolul 27

Nava ateriză în hangarul de pe Coruscant, iar Anakin şi Obi-Wan coborâră.

Plutiseră în derivă ore întregi în timp ce reparau hiperpropulsorul. Chiar şi cu abilităţile de mecanic ale lui Anakin, abia reuşiseră să aducă nava acasă.

Acum, mai erau multe de făcut.

— Mă voi ocupa personal ca nava să fie dusă înapoi pe Kodai, se oferi Anakin.

Obi-Wan aprobă din cap. Scosese Holocronul din cala de marfă şi era nerăbdător să îl ducă la locul său permanent de depozitare din arhive. Învăţase să ignore greaţa, dar nu s-ar fi simţit niciodată confortabil în preajma unei astfel de puteri întunecate.

— Vino în Camera Consiliului după ce termini, spuse Obi-Wan. Sunt sigur că membrii Consiliului vor dori să ne asculte raportul cât mai curând posibil.

Anakin aprobă din cap.

— Şi Lundi? întrebă el.

— Voi pune ca trupul său să fie luat de pe navă şi adus în Templu. Consiliul va decide ce să facă cu el.

Obi-Wan îl privi pe Anakin traversând hangarul, apoi se grăbi spre Templul Jedi. Jocasta Nu îl aştepta, iar seiful pentru Holocron era deja deschis. Puse artefactul înăuntru, apoi sigilară uşa şi îl coborâră în seiful arhivei.

Când Holocronul dispăru din vedere, Obi-Wan suspină uşurat.

Spera că nu va mai fi nevoit să vadă sau să atingă niciodată acel obiect malefic.

Până când Obi-Wan ajunse în faţa uşii Camerei Consiliului, Anakin îl aştepta. Băiatul zâmbi larg când uşa camerei se deschise.

— Felicitări, spuse Depa Billaba când intrară înăuntru. O treabă bine făcută.

— Într-adevăr, fu de acord Saesee Tiin.

Ochii lui Anakin erau aprinşi de emoţie.

— A fost o misiune excelentă, spuse el. Cea mai entuziasmantă de până acum.

Obi-Wan observă că ochii lui Yoda erau îngrijoraţi când se opriră asupra băiatului. Dar ceilalţi membri ai Consiliului păreau doar mulţumiţi şi uşuraţi de faptul că Holocronul Sith era în siguranţă în arhivele Templului.

— Misiunea să fie excelentă, entuziasmul nu o face, spuse Yoda cu gravitate.

Înţeleptul Maestru se uită la Obi-Wan, iar acesta simţi un fior de vinovăţie. Credea oare Yoda că nu reuşea să fie un Maestru bun pentru Anakin? Era îngrijorat de faptul că nu era capabil să-l îndrume pe băiat? Astea erau şi propriile lui temeri, desigur. Qui-Gon fusese un profesor minunat. Fusese curajos, puternic şi înţelept. Un lider talentat. Oare şi Qui-Gon ar fi crezut că îl dezamăgesc pe Anakin? Că băiatul are nevoie de un Maestru mai bătrân şi mai înţelept?

Qui-Gon era mort de aproape patru ani, dar Obi-Wan simţi brusc prezenţa Maestrului său. Îi fu recunoscător pentru asta şi se simţi liniştit. Dar uneori experimenta atât de puternic pierderea încât îl durea pieptul.

— Vom avea grijă ca rămăşiţele profesorului Lundi să fie îngrijite cum se cuvine, spuse Mace Windu.

Menţionarea numelui lui Lundi îl aduse pe Obi-Wan înapoi în prezent.

— Foarte bine, spuse Ki-Adi Mundi, zâmbind. Puteţi pleca.

Ceilalţi Maeştri dădură din cap în semn de aprobare.

În timp ce Obi-Wan îl urma pe Padawan afară din cameră, mai multe imagini îi fulgerară prin minte: faţa nebună şi contorsionată a Doctorului Lundi, desenul brut al Holocronului Sith, nava gri ciudată şi pasagerii ei misterioşi, Holocronul însuşi, şi, pentru o clipă, furia pe care o văzuse în ochii lui Anakin.

Astea erau doar câteva dintre multele semne pe care le văzuse în această misiune. Semne ale unor lucruri care nu ar fi fost uşor de uitat...

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă.

Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i

în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă

ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui

Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice

mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre"

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

